

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὼν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι: λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Αἰόλου, 117, ἐναντι Χρυσοσπηλαιωτίσσης

Περίοδος Β'.—Τόμ. 7^{ος}.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Ἰανουαρίου 1900

Ἔτος 22^{ον}. — Ἀριθ. 3

ΕΓΓΟΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 8.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ὁ θάνατος τῆς μάμμης ἦτο μέγα δυστύχημα διὰ τὰ δύο ὄρφανά. Ἐκτὸς τῆς γραίας ἐκείνης, κανένα ἄλλον δὲν εἶχον γνωρίση εἰς τὸν κόσμον, καὶ ὅσον μακρὰν καὶ ἂν ἀνέτρεχον διὰ τῆς μνήμης εἰς τὸ παρελθόν, θὰ ἐνεθυμοῦντο πάντοτε τὴν ἀγαθὴν τῆς μορφῆν, ἐσκυμμένην ἄνωθεν τοῦ πτωχικοῦ λίκνου των.

Ἦτο δι' αὐτοὺς ὀλόκληρος ἡ οἰκογένεια, καὶ ἀντικαθίστα ὄλους ἐκείνους, τῶν ὁποίων ἐστεροῦντο.

Ἡ τρυφερά τῆς στοργῆς εἶχε περιβάλλῃ καὶ τοὺς δύο μὲ τὴν ἰσότητά, ὥστε, καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν τῆς ἀποκάλυψιν, τὴν ἐθεώρουν καὶ οἱ δύο ἐξ ἴσου ὡς μάμμην των, καὶ ἠσθάνοντο ἐπίσης βαθέως τὴν ἀπώλειάν τῆς, ἕκαστος κατὰ τὸν χαρακτῆρά του, ἀλλὰ μὲ τὴν ἴδιαν εἰλικρίνειαν.

Ὁ Γκύ, ζωηρός, ἀεικίνητος, ὑπερβολικὸς καὶ εἰς τὴν χάραν καὶ εἰς τὴν λύπην, ἀφειδῆς καὶ εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὰς χειρονομίας, ἐφαίνετο ἐκ πρώτης ὄψεως μᾶλλον μεσημβρινός, μολονότι διεφύλαττεν εἰς τὸ βάθος ὅλην ἐκείνην τὴν συνετήν ἐπιφυλακτικότητά των ἀνθρώπων τοῦ βορρᾶ. Ὡς πρὸς τοῦτο τουλάχιστον, δὲν διέψευδε τὴν καταγωγὴν του.

Εἶχε δύο μεγάλα ἐλαττώματα· ἦτο ψεύστης, — μὰ τί ψεύστης, θεέ μου! — καὶ δειλός, δειλότερος καὶ ἀπὸ λαγών. Τὸ δεύτερον ἐκίνει τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ Γωλτιέρου, ἐν ᾧ τὸ πρῶτον ἐθύμωεν ὑπερβολικὰ τὴν γραίαν Βερνίκην.

— Ὁλω καὶ ψέμματα! ἄ, μὰ δὲν εἶσαι καλὸς χριστιανός, παιδί μου! ἐφώναζε συχνὰ ἡ

ἀγαθὴ μάμμη· ἂν τα ἔλεγες, γὰρ νὰ δικαιολογήσαι, πάλι κακό θὰ ἦταν, ἀλλὰ τέλος πάντων!.. μὰ ἐσύ λὲς ψέμματα ἔτσι, γὰρ τὸ τίποτε, γὰρ νὰ κάνης γουστο!..

— Ὁ δειλὸς δὲν εἶνε ἄνδρας! ἐξηκολούθει ὁ Γωλτιέρος. Ἄφησε τὴ δειλία ἔς ἐκείνον τὸ χαμένο, τὸ χάχα τὸν Οὐγονέτο.. Ἐσύ, Γκύ μου, πρέπει νὰ εἶσαι γενναῖός! Δὲν εἶνε δύσκολο πρᾶγμα!

— Γὰρ σὲνα εἰμπορεῖ, ἀλλὰ γὰρ

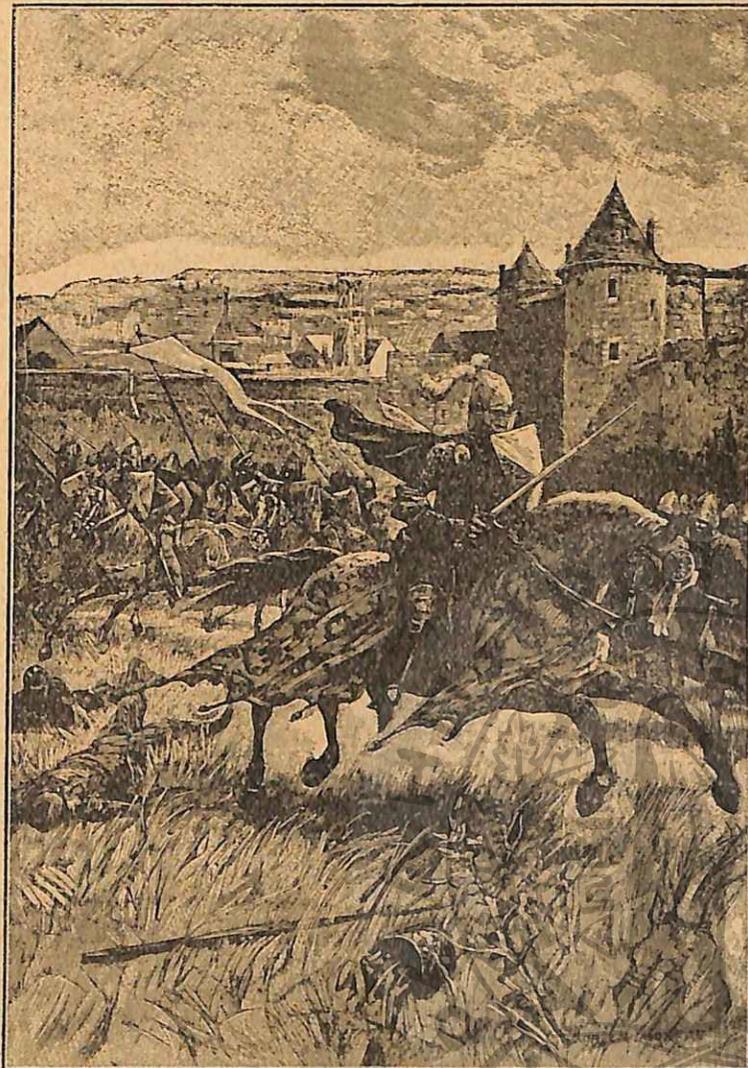
μένα... ἄ, ἐγὼ δὲν εἶμαι κανένας ἱπὸ τῆς! Ἄν μου δώση κανεὶς μιὰ γροθιά, δὲν σου λέγω, εἰμπορεῖ νὰ του δώσω καὶ ἐγὼ ἄλλη μιὰ. Μὰ ἐκεῖνα τὰ ὄπλα! ἐκεῖνα τὰ κοντάρια που τρυποῦν, ἐκεῖνα τὰ σπαθιά που κόβουν, πῶ, πῶ, ἀκόμη καὶ ἔστὸ μαγαζὶ πού τα βλέπω, μὲ πιάνει φρίκη... Γιατί νὰ διαλέξουμε τέτοιο ἄγριο ἐπάγγελμα;...

— Εἶνε ὅμως τὸ εὐγενέστερον ἀπ' ὅλα! Ἄμα φτειάνη κανεὶς ἓνα ξίφος, τοῦ φαίνεται λιγάκι καὶ σὰν νὰ το φορῇ...

— Χάρισμά σου!

Ἡ λάμψις καὶ ἡ κλαγγὴ τῶν ὀπλων ἐπείραζαν, βλέπετε, τὰ νεῦρα τοῦ εἰρηνικοῦ, τοῦ ἀγαθοῦ, τοῦ φαιδρῶ αὐτοῦ παιδίου, τὸ ὁποῖον, πρῶτον αὐτό, ἐκορόϊδευσεν τὸ ἐλαττωμά του, χωρὶς νὰ καταβάλλῃ καμμίαν προσπάθειαν διὰ νὰ το νικήσῃ. Ὡ, ἦρος δὲν ἦτο βέβαια! Ἐφοβεῖτο καὶ τὴν σκιάν του, τὴν σχηματιζομένην ἐπὶ τοῦ τοίχου· ἐφοβεῖτο καὶ τὸν ἄνεμον, τὸν συρίζοντα διὰ τῆς θύρας τῆς κατακλειστοῦ οἰκίας... Τίποτε δὲν θὰ ἦτο ἱκανὸν νὰ τον κάμῃ νὰ ἐξέλθῃ μόνος, μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, καὶ θὰ ἐπροτιμοῦσε νὰ τον κρεμάσουν, παρὰ νὰ ὑπάγῃ γύφτα εἰς τὸ νεκροταφεῖον, διὰ νὰποθάνῃ ἐκεῖ ἀπὸ τὸν φόβον του. Ἐτρεμνεν ὁσάντις διήρχετο καμμίαν γέφυραν, καὶ ἐλιποθυμοῦσεν ὅταν ἐβλεπεν αἷμα.

Καὶ ὅμως, αὐτὸ δὲν τον ἠμπόδιζε νὰ ριφθῆ κάποτε εἰς τὸν ποταμὸν, διὰ νὰ σώσῃ τὸν ἀδελφόν του, ὁ ὁποῖος

« Λαμπρός ἱππότης, γηράσας ὑπὸ τὴν πανοπλίαν καὶ ἐπιστρέφων εἰς τὸν πύργον του... » (Σελ. 18, στήλ. γ'.)

ἐπνίγετο, — και αὐτὸ δὲν θά τον ἡμ-
δίεν ἐν ἀνάγκη νὰ κόψη ἕνα του χέρι,
διὰ νὰ τον σώσῃ!

Διότι τοὺς συνέδεον ἀδελφικὴ ἀγάπη,
πολὺ ἰσχυροτέρα τοῦ συνήθους. Ἦγα-
πῶντο βαθύτατα, ἐλαττούοντο, μεθ' ὅλην
τὴν ἀνομοιότητα τοῦ χαρακτῆρός των.

Ὁ Γωλιτέρος ἦτο σιωπηλὸς, ρεμ-
βώδης. Μολονότι φύσει γενναῖος, ἀπέ-
φουγε τὰς ἐριδας καὶ ἀπεστρέφετο τοὺς
ἀγῶνας, τοὺς ὁποίους χάριν παιδείας συ-
νήπτων οἱ συνομήλικοί του, ὡς μόνον ὁ-
πλον ἔχοντες τὰς χεῖρας.

— Δὲν μᾶρῃσαι νὰ σταίωμαι μετὰ
τὰ χέρια, ἔλεγε περιρρηκτικῶς. Αὐτὰ εἶνε
πρόστυχα πράγματα!

— Μὰ τί; νομίζεις ὅτι εἶσαι κανένα
ἀρχοντόπουλο; ἀπῆντα ὁ Γκύ, ὑψόνων
τοὺς ὤμους.

Ὁ Γωλιτέρος ἐστῆναζε καὶ δὲν ἀπε-
κρίνετο λέξιν.

Ναί, ἦτο ὑπερήφανος, περισσώτερον
ἄφ' ὅσον ἤρμιζεν εἰς τὴν θέσιν του.

Διὰ τοῦτο, μεθ' ὅλα του τὰ ἔξοχα προ-
τερήματα, τὸν ἠγάπων ὀλιγώτερον ἀπὸ
τὸν ἀδελφόν του, τοῦ ὁποίου παρέβλε-
πον τὰ ἐλαττώματα, χάριν τῆς ζωηρό-
τητος, τῆς ἀφελείας, τῆς εὐθυμίας του,
καὶ τὸν ὁποῖον τὸ ἐντιμον σωματεῖον τῶν
μαθητευομένων ὀπλοποιῶν ἀνεγνώριζεν
ὡς ἀρχηγὸν ὁμοθυμῶς.

Ὅσακις εὐγενῆς τις πελάτης ἤρχετο
εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ μαστρο-Δαν-
σάκη, καί, ἀφ' οὗ ἔκαμνε τὰς ἀγοράς
του, ἐφιλοδώρει γενναίως τοὺς ὑπαλ-
λῆλους, ὁ Γωλιτέρος περιωρίζετο εἰς τὸ
νὰ βλέπῃ τοὺς συναδέλφους του συνά-
ζοντας ἀπὸ κάτω τὰ χάλκινα νομίσματα.

— Γιατί δὲν ἐπῆρες καὶ σὺ κανένα;
ἠρώτα ὁ ὀπλοποιός.

— Μὰ ἔπρεπε νὰ σκύψω! ἀπῆντα
τὸ ὑπερήφανον παιδίον.

Ὁ Οὐγονέτος, ἂν καὶ ἀνεψιὸς τοῦ
Δανσάκη αὐτός, δὲν ἦτο διόλου ἀκατά-
δεκτος. Ἀπεναντίας ἐπιτεπε πρῶτος κά-
τω μετὰ τὰ τέσσαρα, ἀπλόνων τὰς μακρὰς
του ἀρπακτικὰς χεῖρας, καὶ προσπαθῶν
νὰ μαζεύσῃ ὅσα περισσώτερα ἔμπορούσε.

— Καὶ αὐτὸ δικό μου! καὶ αὐτὸ δικό
μου! ὅλα εἶνε δικά μου! ἐφώναζεν,
ὅταν ὁ Γκύ, μᾶλλον διὰ νὰ σταίωμαι,
ἐκλωτσοῦσε κανένα νόμισμα καὶ το
ἔστειλεν ἕως τὴν ἄλλην ἄκρην τοῦ ἐρ-
γαστηρίου.

Ὁ Οὐγονέτος ἦτο πολὺ κακὸς σύντρο-
φος: δόλιος, ὀνηρὸς, πλεονέκτης, κα-
τεχράτο τὴν συγγένειαν τοῦ προῖσταμέ-
νου, διὰ νὰ καταβλίθῃ τοὺς συναδέλφους
του μετὰ χιλίων εἰδῶν ἀυθαιρείας καὶ μετὰ
τὰς πλέον βαρείας ἀγχαρείας. Ἀνεκα-
τενε τὰ ἐργαλεῖά των, ἐλέρωσε τὰ τρα-
πέζια των, κατέστρεψε τὴν ἐργασίαν των
καὶ ἐπροκάλεσε κατ' αὐτῶν τιμωρίας καὶ
ἐπιπλήξεις ἀδικίους, τὰς ὁποίας ὑφίστατο
κυρίως ὁ δυστυχῆς Γκύ, αἱ διαμαρτυ-

ρίαι τοῦ ὁποίου ποτὲ δὲν ἐπιστεύοντο,
διότι ἡ φιλαλήθειά του ἦτο πλέον ἢ ἀμ-
φίβολος...

— Ἐχεις τύχη ἐσὺ, ἔλεγε πρὸς τὸν
ἀδελφόν του: Ἄμα πῆξ «δὲν το ἔκα-
μα ἐγὼ!» ἐτελείωσε, ὁ κύριος Δανσάκης
σὲ ἀφίνει ἡσυχοῦ ἐν ᾧ ἐγὼ ὁ καλὸς μοῖρος...

— Ποιὸς σου παίζει; Για νὰ λῆς
ψέμματα αἰωνίως, δὲν σε πιστεύουν καὶ
ὅταν λῆς τὴν ἀλήθειαν.

— Καλὰ δὲν με πειράζει νὰ μοῦ το
λῆς ἐσὺ; μὰ φαντάσου τώρα νὰ με λε-
γῇ ψεύτης ποῖός;... ἐκεῖνος ὁ μασκαρᾶς
ὁ Οὐγονέτος, ὁ ὑποκριτής, ποῦ θέλει νὰ
μας κάμνῃ τάχα καὶ τὸν εἰλικρινῆ!

Πραγματικῶς, ὁ Οὐγονέτος εἶχεν αὐ-
τὴν τὴν τέχνην. Προσεποιεῖτο τὸν εἰ-
λικρινῆ, τὸν φιλαλήθη. Ἐξωμολογεῖτο
τὰ μικρά του ἀμαρτήματα, διὰ νὰ εἰμ-
πορῇ νὰ κρύψῃ τὰ μεγάλα του. Ἄλλὰ τὸν
Γωλιτέρον δὲν διέφραυεν ἡ φο-
βερὰ αὐτῆ ὑποκρισία.

— Ὁ Γκύ εἶνε ψεύτης ἔστὰ μικρά;
ἐσὺ εἶσαι ψεύτης ἔστὰ μεγάλα! τῷ εἶ-
πεν ἀπεριφράστως μίαν ἡμέραν.

Καὶ ὁ Οὐγονέτος δὲν τοῦ το ἐ-
συγχώρησε ποτέ.

Εἶχεν ὁμως καὶ ἄλλον λόγον νὰ τον
μισῇ.

Φύσει χρηστὸς καὶ δίκαιος, ὁ Γωλιτέ-
ρος δὲν ἠνεύχετο νὰ καταβλίθῃ οἱ
ἰσχυροὶ τοὺς ἀδυνάτους. Εἶχε τὴν ἱπο-
τικὴν ψυχὴν τῶν ἡρώων τῆς ἐποχῆς του,
οἱ ὁποῖοι διέτρεγον τὸν κόσμον ἐπανορ-
θῶντες τὰς ἀδικίας, ὑπερασπίζοντες
τὰς γυναῖκας καὶ τὰ ὄρφανὰ. Κάποτε
εἶδε μίαν Γύφτισσαν, τὴν ὁποίαν ἐπε-
τροβολοῦσαν μερικὰ μαγικόπαιδα, ἔχον-
τα ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Οὐγονέτον. Ἡ δυ-
στυχῆς γραῖα ἐσφιγγεν εἰς τὰς ἀγκάλας
τῆς ἀπεγνωσμένως ἕνα κίρακα, μετὰ
ἄνασκηκωμένα, μετὰ ῥάμφος αἰμάσσον,
μετὰ πόδι σπασμένον, καὶ παρεκάλει εἰς
μάτην τοὺς δημίους τῆς νὰ λυπηθοῦν
τὸ ταλαίπωρον πτηνόν.

Ὁ Γωλιτέρος προσέτρεξεν ἀμέσως,
καὶ ἀρπάσας τὸν Οὐγονέτον ἀπὸ τὸ
περιλαίμιον, τῷ ἐπέβαλεν, ἄνευ πολ-
λῆς διαδικασίας, τὴν τιμωρίαν τῆς
ὁποίας ἦτο ἄξιος. Μετ' ὀλίγων ἐφθασεν
εἰς βοήθειάν του καὶ ὁ Γκύ. Ὁ ὁμιλος
τῶν κακῶν παιδιῶν διεσκορπίσθη, καὶ
οἱ δύο ἀδελφοὶ ἔμειναν κύριοι τοῦ πε-
δίου τῆς μάχης.

Ἡ Γύφτισσα, ἡ ὁποία δὲν ἤξευρε μετὰ
τί τρόπον νὰ τοὺς εὐχαριστήσῃ, ἐπέμενε
νὰ τοὺς εἰπῇ τοῦλάχιστον τὴν τύ-
χην των.

Ὁ Γωλιτέρος ἠρνεῖτο, λέγων ὅτι ἡ
μαντεία ἦτο πρᾶγμα ἀσέβδης καὶ παρά-
νομον.

— Δὲν βαρύνεσαι! εἶπεν ὁ Γκύ, ὁ
ὁποῖος ἐφλέγετο ἀπὸ περιέργειαν. Ἄφ'
οὐ θέλῃ, ἄρρησέ την. Ἐπειτα, ποιὸς
μας ὑποχρεώνει νὰ τὴν πιστεύωμε;

Καὶ ἔτεινε τὴν εὐρεῖάν του παλάμην,
ἐντὸς τῆς ὁποίας θὰ ἐχωροῦσαν καὶ αἱ
δύο μικραὶ καὶ λευκαὶ χεῖρες τοῦ ἀδελ-
φοῦ του.

Ἡ γραῖα τὰς ἐξήτασε προσεκτικῶς,
τὴν μίαν κατὸπρὶ τῆς ἄλλης.

— Περιέρχῃ τύχη! ἐψιθύρισε. Καὶ
οἱ δύο σας θὰ φορέσετε στέμμα! ἀλλὰ
ὁ ἕνας θὰ ἔχῃ τὴν δόξα, καὶ ὁ ἄλλος
τὴν εὐτυχίαν. Ὁ ἕνας θὰ διαδεχθῇ ἕναν
Αὐτοκράτορα, ὁ ἄλλος θὰ πάρῃ μίαν
Βασίλισσαν, καὶ οἱ δύο θὰ τελειώσετε
τὴ ζωὴ σας σὲ μίαν βασιλικὴν φυλακὴν.

— Ἄσχημο αὐτὸ! Τοῦλάχιστον δὲν
θὰ χωρισθοῦμε ποτέ;

— Οὔτε ἔστὴ ζωὴ, οὔτε ἔστὸ θάνατο!

— Τότε λοιπὸν ἡ προφητεία εἶνε
καλὴ καὶ τὴν πιστεύω! ἀνέκραξεν ὁ
Γκύ φαιδρῶς, σφενδονίζων τὸν σκούφον
του εἰς τὸν ἀέρα.

Τὸ ἐπεισόδιον αὐτὸ, ἕνεκα τοῦ ὁποίου
ὁ Γωλιτέρος ἐπωνομάσθη εἰρωνικῶς «ὁ
ἱππότης τοῦ Κόρακος», οὐδέποτε ἐξη-
λείφθη ἐκ τῆς μνήμης του.

Πολλάκις, ὡσάκις διήρχετο μεγαλο-
πρεπῆς τις βαρῶνος, κρατῶν εἰς τὴν
χεῖρα τὸν κυνηγετικὸν ἱέρακα καὶ συν-
οδευόμενος ὑπὸ ἐπιτελείου ἀκολουθῶν
καὶ θεραπόντων, — ἡ λαμπρὸς ἱππότης,
γηράσας ὑπὸ τὴν πανοπλίαν καὶ ἐπι-
στρέφων εἰς τὸν πύργον του, πλήρης
ἄθλων καὶ δόξης πολεμικῆς, — πολ-
λάκις ὁ ταπεινὸς ἐργάτης, ἐσκυμμένος
εἰς τὸ μᾶγγανον, ἐσυλλογίσθη τὴν προ-
φητείαν τῆς Γύφτισσας καὶ ἐψιθύρισε:

— Ἄχ, καὶ νὰ ἦταν ἀλήθεια!
[Ἐπειτα συνέχεια.]

ΓΗΓΟΡΙΟΣ ΕΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
[Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ Arthur Dourliac.]

ΕΥΣΠΛΑΓΧΝΙΑ

Ἔνας πτωχός, ἐκεῖ ποῦ τρέχω,
Ἐλεημοσύνη μοῦ ζητεῖ...
Λυποῦμαι, ἐπειδὴ δὲν ἔχω
Γιὰ νὰ του δώσω κάτι τί.

Χθὲς ἡ καλή μου ἡ μητέρα
Μοῦ χάρισε λίγα λεπτὰ —
Τὰ ἐδόξευσα σὲ μίαν ἡμέραν,
Ἀγόρασα ζαχαρωτὰ.

Κάτι μεγάλο πρᾶγμα τάχα!
Μόνον ποῦ κακοστομαχῶ.
Ἄχ! τὰ λεπτὰκια μου νὰ τάχα
Γιὰ νὰ τα δώσω ἔτὸν πτωχό,

Λίνο ψωμί μ' αὐτὰ νὰ πάρῃ
Καὶ νὰ μου δώσῃ τὴν εὐχὴν,
Ἄξιο νὰ γίνω παλλικάρι.
Ζωὴ νὰ ἴσῃ εὐτυχῆ.

Πτωχέ, ὁ Θεὸς νὰ σ' ἐλεήσῃ!
Σὲ εὐσπλαγίζομαι πολὺ...
Ἄλλη φορὰ θέλω φροντίσῃ!..
Πρὸς τὸ παρ' ἡμῶν ὥρα καλὴ.

Γ. Μ. ΒΙΖΥΗΝΟΣ

Η ΧΡΥΣΟΦΟΡΟΣ ΦΛΕΨ

[Μυθιστορία ὑπὸ ANDRÉ LAURIE.]
(Συνέχεια· ἴδε σελ. 1.)

— Τότε, τὸ ζήτημα ἀπεφασίσθη ἀνα-
χωροῦμεν! Ζήτη! ἀνέκραξεν ἐνθουσιω-
δῶς ὁ Γεράρδος. Τὸ κάτω κάτω, διὰ τα-
ξειδιώτας ὡσὰν ἡμᾶς, τί εἶνε αὐτὸ τὸ τα-
ξίδι; Ἀπλὴ ἐκδρομὴ. Ἡμεῖς τὸν ἐπε-
ράσαμεν ἤδη τὸν ποταμὸν Ζαμπέζην. Μὰς
γνωρίζεις, αἱ, Λίνα;

— Τώρα μένει νὰ μάθωμεν ἂν ἡ
Μαργαρόνα καὶ ὁ Λεγκὲν θὰ συγκατα-
τεθοῦν νὰ μας ἀκολουθήσουν· εἶπεν ἡ
κυρία Μασσαί.

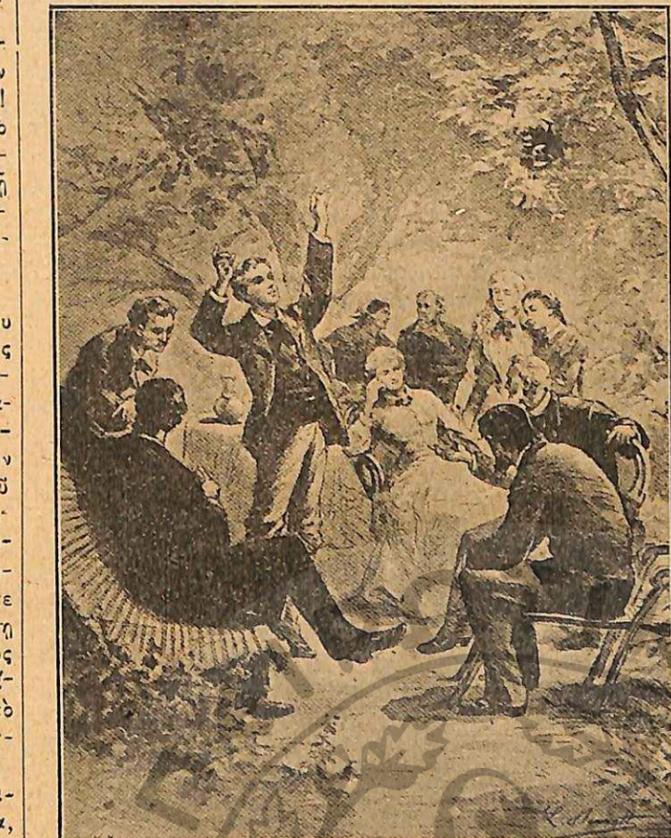
— Ἡ Μαργαρόνα! ἀνέκραξεν ὁ Γε-
ράρδος, μετὰ τόνου ἐκφράζοντος ἄκρην
πεποίθῃσιν δι' αὐτὴν ἐγχοῦμαι ἐγὼ!
Ἐν πρώτοις ἡ Μαργαρόνα χωρὶς τὸ
τὰ ξίρι τῆς εἶνε ὡς σῶμα χωρὶς ψυ-
χῆ. Ὁ Λεγκὲν πάλιν λέγει ὅ,τι εἰπῆ
ἡ Μαργαρόνα· νομίζω ὅτι δὲν εἶνε ἀ-
νάγκη νὰ σας εἶπω ὅτι εἰς τὸ ἀνδρόγυ-
νὸν τῶν αὐτῆ διευθύνει...

Εἶχον παρέλθῃ ὑπὲρ τὰ δύο ἔτη ἀφ' ὅτου
ὁ κ. Μασσαί ἐπέβη τῆς Εὐσταθίας
μεθ' ὅλων τῶν οἰκείων του, λαβὼν ἐντο-
λὴν ὑπὸ ὀμάδος οἰκονομολόγων τῶν Πα-
ρισίων νὰ ἐξετάσῃ λεπτομερῶς καὶ ἀ-
κριβῶς τὴν κατάστασιν τῶν χρυσορυχείων
τῆς μεσημβρινῆς Ἀφρικῆς, καὶ ἰδίᾳ τοῦ
Τράνοβααλ. Μετὰ δεκαπενθήμερον εὐά-
ρεστον πλοῦν, εἶχον φθάσῃ εἰς τὸν Ἰν-
δικὸν ὠκεανόν, ὅτε τὸ πλοῖον περιεκυ-
κλώθη ὑπὸ τὸσον πυκνῆς ὀμίχλης, ὥστε
οὐδὲ τὴν ἡμέραν ἦτο δυνατόν νὰ διακρίνη
τις τὰ περὶ αὐτὸν εἰς ἀπόστασιν ἡμίσεος
μέτρου ἢ νύξ προσετέθη εἰς τὴν ὀμί-
χλην, καὶ κατὰ τὸ βαθύ σκότος, τὸ
ἀτμόπλοιον συνεκρούσθη πρὸς ἄλλο ὀγ-
κωδέστερον σκάφος καὶ κατασυνετριβή.

Οἱ ἐπιβάται, συσσωρευθέντες ὀρμητι-
κῶς ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ των εἰς τὰ ἀκάτια,
ἐφέροντο κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῶν κυμά-
των· τινὲς διεσώθησαν, οἱ πλεῖστοι ἐ-
πνίγησαν. Ὁ Ἑρρίκος Μασσαί, μηχα-
νικός, νέος γενναῖος, ἐβοήθησε τὸν
κυβερνήτην μέχρι τῆς τελευταίας στιγ-
μῆς εἰς τὸ ἐπικίνδυνον ἔργον τῆς δια-
σώσεως, ὅτε δὲ τὸ πλοῖον ἐδυθίσθη, μό-
λις ἐπρόφθασε ν' ἀρπάσῃ ἐν σωσίβιον·
ἀλλὰ παρασυρθεὶς μακρὰν ὑπὸ τῶν κυ-
μάτων, δὲν ἠδυνήθη ν' ἀντιστῇ εἰς τὴν
ὀρμητικὴν αὐτῶν φορὰν· περιεπλανήθη
οὕτω ἐπὶ πολὺ, μόνος, μακρὰν τῶν ἄλ-
λων, καὶ εἶχεν ἀπελπισθῆ σχεδὸν περὶ
τῆς ζωῆς του, ὅτε ἡ θαλαμηγὸς Λιλή,
(κυβερνήτην ἔχουσα τὸν Λόρδον Φάιρ-
φελδ) περιπλέουσα τὴν ἄκρην τοῦ Ἄδεν,
τὸν διέκρινε καὶ τὸν περιέσωσεν.
Ἄτελεύτητοι ἡμέραι παρήλθον ἄνευ
τῆς ἐλαχίστης εἰδήσεως περὶ τῶν οἰ-
κείων του· ἔπειτα ἦλθεν ἡ εὐτυχῆς στιγ-

μὴ καθ' ἣν αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ του συν-
γνώθησαν καὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς τὴν
Κλαϊνδρόπην. Ὁ νεαρὸς μηχανικός εὐρεν
ἐργασίαν. Μετὰ μακρὰς δὲ περιπετειᾶς,
ὅλη ἡ οἰκογένεια συνεκεντρώθη τέλος
ἐκεῖ.

Κατὰ τὸν ἀπόπλουν, ἀπετελεῖτο ἐκ
πέντε ἀτόμων, τοῦ κυρίου καὶ τῆς κυ-
ρίας Μασσαί καὶ τῶν τριῶν τέκνων των,
μετὰ τῆς πιστῆς καὶ ἀφωσιωμένης ὑπη-
ρετρίδας των, τῆς Μαργαρόνας· ἀλλὰ
τώρα εἶχεν αὐξηθῆ κατὰ τρεῖς ἐτι μο-
νάδας, τουτέστι, τὸν κ. Βέμπερ, τὴν
θυγατέρα του Λίαν καὶ τὸν ἱατρὸν Λω

« Ζήτη! ἀνέκραξεν ἐνθουσιωδῶς ὁ Γεράρδος. » (Σελ. 19, στήλ. α'.)

Γεράρδος καὶ ἡ Κοραλία Μασσαί· διὰ τῆς
προστασίας δὲ τῶν ἠρωϊκῶν τούτων παι-
διῶν, παρ' ὅλους τοὺς φοβεροὺς κινδύνους
οὓς διήλθεν, ἡσθάνθη αὐτὴ τὸ πρῶτον
τὴν χαρὰν, τὴν υγείαν, τὴν πρὸς ἄλλα
ὄντα ἐμπιστοσύνην, καὶ διηνοίχθη ἐλευ-
θέρως ἡ ἀγνὴ καὶ ἀθάνα ψυχὴ τῆς τὸ ναυ-
αγίου ἐγίνεν εἰς αὐτὴν σωτηρίαν.

Ὁ Βέμπερ, ἐστερημένος παντελῶς
πρακτικῶν πνεύματος, μέχρι ἀπιστεῦτος
βαθμοῦ ἀφηρημένος, πάντοτε βεβουσιμέ-
νος εἰς ὄνειρόν τι, οὐδὲν θὰ κατώρθου
καὶ θὰ συνετριβέτο ὑπὸ τῶν δυσχερειῶν.
Ἄλλ' εἶχε τὸ εὐτύχημα, ναυαγήσας εἰς

τὰς ἀκτὰς τῆς Ἀ-
φρικῆς, νὰ εὕρῃ
συμμετόχους τῆς
δυστυχίας του δύο
ἄνδρας κατ' ἐξοχὴν
πρακτικοὺς καὶ δρα-
στηρίους, τὸν κ.
Μασσαί, ἀποφασί-
στικόν, γενναῖον, αἰ-
σιόδοξον, νοήμονα
καὶ μεγαλόφρονα,
καὶ τὸν ἱατρὸν Λω-
μόνδον, ἱατρὸν τοῦ
ναυτικοῦ, ἐπιστήμο-
να ἐμβριθέστατον,
τολμηρὸν καὶ ἀ-
πτότητον ἐν παντί,
ἀναλλοιώτως εὐθυ-
μον, ἀνεξαντλήτως
ἐφευρετικὸν καὶ πο-
λυμήχανον· διὰ ταῦ-
τα ἔλεγεν ὁ Μασ-
σαί περὶ αὐτοῦ, ὅτι
εἶχεν ἀξίαν ὄσσην
ὀλόκληρον στρα-
τευμα.

Ὁ Βέμπερ ἀπε-
δέχθη ἄνευ πολλῆς
δυσκολίας τὴν πα-
ρασχεθεῖσαν εἰς αὐ-
τὸν βοήθειαν, οὐδε-
μίαν δὲ σχεδὸν ἐκ-
πληξὴν ἐνεποίησαν
εἰς αὐτὸν αἱ φοβε-
ραὶ περιπέτειαι, οὐδ' ἡ θαυμαστὴ καὶ ἀνέλ-
πιστος ἐπανέυρεσις τῆς Λίνας, τὴν ὁποίαν,
μετὰ τὰς φρικώδεις κακουχίας δεκαπεν-
ταμήνου περιπλανήσεως διὰ μέσου τῶν
μαύρων πληθυσμῶν τῆς ἀφρικανικῆς
ἠπείρου, ἐπανεῖδεν ὠραιότεραν, ζωηραν
καὶ ἀκραιάτη. Βεβουσιμένος πάντοτε εἰς
τὴν ἰδέαν του, ὄνειροπολῶν, συνδυάζων,
«ἐπινοῶν» καὶ ἐν μέσῳ ἐτι τῶν δυσμε-
νεστάτων περιστάσεων, δὲν ἦτο ἐν
τούτοις ὅλως ἀχρηστὸς εἰς τὴν μικρὰν
ἀποικίαν. Τὸ ἐφευρετικὸν αὐτοῦ πνεῦ-
μα ἠδύνατο, εἰς κρίσιμους περιστά-
σεις, νὰ παράσχη πολυτίμους ὑπηρε-
σίας· ἐφάνη δ' ἐνίοτε ὠφελιμώτατος,
καθ' ἣν ἀκριβῶς στιγμὴν οὐδεὶς ἀνε-
μένε τι παρ' αὐτοῦ· ἰδίως ὅτε κατὰ τὴν

αίμαλωσαν των υπό των Ματαβέλων, μετεσκεύασε παλαιάς τινες άχρήστοις καρβίνας εις όπλα χρήσιμα, δια των όποιων οι Χονδροκαφαλοι ενέβαλλον τον τρομον εις την αντίπαλον φυλήν των Ρινωκέρων, το δε γόητρον των «Δευκοπροσώπων», το ήδη σημαντικό, ηύξήθη τεραστίως δια του γεγονότος τούτου. (1)

Ο Βέμπερ εδέχθη δι'εαυτον και την θυγατέρα του την φιλοξενίαν των Μασσαί, ότε ουτοι εγκατέστησαν το νοικοκυρικό των εις την Κλαίνδόρπην, ούδολως δε ήπόρησε δια την γενναίω φροσύνην των, την όποιαν, δοθείσης ευκαιρίας, και αυτους άκόπως ήθελε μιμηθή.

Τον ιατρόν Λωμόνδον, τον παρήγορον, τον άγρυπνον φύλακα της υγείας και θεραπευτήν, τον εμπνεόντα θάρρος και πεποιθησιν κατά τους δεινούς κινδύνους, πάντες οι της οικογενείας έσέβοντο και ήγάπων ως αδελρόν. Ίδια ό Γεράρδος τόσην ένθουσιώδη στοργήν έτρεφε προς αυτον, όσπε ότε επήλθεν ή στιγμή να επαναλάβωσι τας κανονικάς εξεις του πολιτισμένου βίου, να σκηνώσθη έκαστος υπό την ιδίαν αυτου σκηνήν και να εγκαταλίπωσι τον πλάνητα των ναυαγών βίον, όλοι από κοινοσ άνωμολόγησαν, ότι το πράγμα δεν ήτο πλέον εύκολον, και ότι του λοιπου άπειτέλουσαν μίαν και την αυτην οικογένειαν.

Ετι δε, ή Μαργαρόνα, ή πιστή θεράπεινα, και ό γενναίος ναύτης Λεγκέν, οίτινες έπροστάτευσαν, υπηρέτησαν τα δυστυχή παιδία κατά τα φοβερά δεινοπαθήματά των μετ' ανεπιδείκτου άλλ' αληθοσ ήρωισμοσ, — ή Μαργαρόνα και ό Λεγκέν, συνηνωμένοι τώρα δια του γάμου, έθεωρούντο υπό πάντων ως μέλη χωρίστα της μικράς κοινότητος, ουχι δ' ως απλοι υπηρέται. Η μετριοφροσύνη και ή φυσική εύθυμια των προεφύλαττον αυτους από πάσαν κατάχρησιν της προς αυτους αγαθότητος και ευμενείας, ουδ' άπετόλμων άπρεπή οικειότητα, ουδ' υπερέβαινον τα όρια, άτινα επιβάλλει ή άγωγή και ή καλή συμπεριφορά. Εν τούτοις συνηθάνοντο, μετά τινος ένδομούχου υπερηφανείας, ότι άπειτέλουσαν μέρος της οικογενείας και έφρόντιζον πάντοτε άγρύπνως περι των συμφορώντων αυτης. Το μακρυν πληθος των μικρών ίθαγενών υπηρετριών, αι όποιαι εργαζόντο επικουρικώς εις τας οικιακάς εργασίας της επαίλλεως και εις τας άγροτικάς, επείσθη, δι' επανειλημμένης πείρας, ότι ουδέν ψεύδος, ουδέμια άπειθία, ουδέμια κατάχρησις ήδύνατο να

διαφύγη τους άγρύπνους τούτους φύλακας' ότι ή «κυρά Λεγκέν» ή τόσον ευχίσθητος και περιποιητική προς τα μικρά, ή τόσον πρόθυμος και προσηνη προς τους πάσχοντας, καθίστατο δια μις λέαινα, εάν τις εδείκνυε διαθέσιν να έγίση πράγμα, άνήκον εις την οικογένειαν Μασσαί.

Εν τη άπομεικρυμένη κτύπη γωνία της μαύρης ήπειρου, ήδύνατο τις λοιπόν να θαυμάση άληθώς άξιολόγητον παράδειγμα των σχέσεων, αίτινες όφείλουν να επικρατούν πανταχού και πάντοτε μεταξυ κυρίων και υπηρετων' πρέπει δηλαδή να είνε αυται σύμβασις έλευθερώσ συναφθετα προς μέγιστον όφελος όλων, ανταλλαγή υπηρεσιών, έν τη όποία ή άνισότης των συμβαλλομένων να εκλείπει, δια της προθυμίας και της άροσιώσεως των μέν, δια της άγάπης και της ευμενείας των δε.

Ενόνητος λοιπόν ήτο ή συγκατάθεσις του πιστου ζεύγους. 'Αρ' ου δε άπεφασίθη ή άναχώρησις, ήρχισεν ή φροντις περι των άναγκαίων προμηθειών. 'Ελ της εργασίας αυτου ως μηχανικού έν Κλαίνδόρπην, ό 'Ερρίκος ειχεν εξοικονομήση πέντε χιλιάδας φράγκα. Ο Βέμπερ και ό ιατρός Λωμόνδους ήδύνατο να δώσωσιν έκαστος την αυτην εισφοράν. Δια του μικρου τούτου κεφαλαίου, προσέθηκαν εις τα αξιόλογα ήδη οικιακά και γεωργικά σκεύη, πάντα όσα ένόμισαν άναγκαία δια την εις τα ένδότερα της 'Αφρικης μεταστάθμευσιν. Ο 'Ερρίκος και ό Βέμπερ έφρόντισαν και περι ειδικών μηχανημάτων και εργαλείων, άτινα ήσαν άπαραίτητα προς εξάγωγην και καθαρισμόν του χρυσοσ.

Πριν παρελθη μήν, όλα ειχον έτοιμησθή' αι μικράι άμαξι άνέμενον έτοιμοι μετὰ των συρόντων αυτας βοών' αρ' ου δε και ή επαυλις, απαλλαχθετα των σκευών της, διελύθη εύκόλως και τα τεμάχια της έτοποθετήθησαν έν τάξει εις την τελευταίαν άμαξην, οι ταξειδιώται εξεκίνησαν, ουχι χωρίς να ρίψωσι βλέμμα στοργής και πίκου προς το ήρεμον τοπίον, όπου ευρον άνάπαυαν μετὰ τσας καταγίδιας.

Η άπέρχοντος συνοδία άνεπτύσσετο βραδέως, αι δε φορητοί άμαξι παρηκολούθουν άλλήλας βαρέως κινούμεναι, συρόμεναι υπό δέκα, δεκαπέντε ζευγών βοών, τους όποιους εδοήθουν και πολλά ζεύγη ήμιόνων.

Μετ' όλιγον πτυχή τις του εδάφους άπέκρυψε την μικράν Κλαίνδόρπην. Τώρα, ένώπιον των άπερχομένων, εξετείνετο το διάστημα, ό ευρύς ούρανός δια βαμβακοχρόων νεφιδριών διαστρωμένος, ή έλευθερά και άναπεπταμένη έκτασις της πεδιάδος, άληθής ώλεανός πρασίνου χόρτου, κυματιζών εως εκει όπου εφθανε το βλέμμα, μέχρι των υποκυάνων λόφων,

οίτινες άπετέλουσαν τα όρια του όρίζοντος. Κατὰ μικράς άποστάσεις διεκρίνοντο συστάδες δένδρων, διακόπτουσαι την μονοτονίαν.

Εις τα πλάγια της συνοδίας, ως λοχαγός οδηγών τον λόχον του, ό έλέφας Γολιάθ εδόδιζε μόνος, με βήμα βαρύ' εφάνετο δε ως να έχαιρε και να υπερηφανεύετο δια της μετακομίσεως την άκραν τάξιν, την όποιαν απέδιδεν εις εαυτον' την γνώμην αυτην παρεδέχοντο ίσως και οι εις την υπηρεσίαν του κ. Μασσαί μαύροι, διότι οι έλέφαντες είνε άγνωστοι εις την μεσημβρινήν 'Αφρικην, τον δε Γολιάθ εθεώρουσαν όλοι ως υπερφυσικόν όν, ως πανίσχυρον θεότητα προστατεύουσαν την Κοραλίαν. Μολονότι δε ή θέσις της νεάνιδος ειχεν όρισθ έν τη άμάξει, ήτις έφερε τους γονεις της, έν τούτοις συχνά άνέβαιναν εις την ράχιν του καλου Γολιάθ, εις το ύψηλόν και περικομψον κάθισμα, το όποϊον ειχε κατασκευασή δι' αυτην ό 'Ερρίκος' ό δε έλέφας, κατευχαριστημένος τότε, εκίνει την μικράν ούραν του, ύψωνε την προδοκίδα του θριαμβευτικώς, ως εάν ήτο υπερήφανος δια το έλαφρόν φορτίον του.

[Ήπειτα συνέχεια.]

ΑΡ. Π. ΚΟΥΡΤΙΔΗΣ

ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΓΕΦΥΡΑΝ

Ένας πελώριος στρατιώτης, με την καπόταν του, φρουρεί την θαυμασίαν γεφυραν, μίαν από τας μεγαλοπρεπεστεράς γεφύρας του κόσμου, ή όποία ένδνει τας δύο όχθας του Δουνάβειωσ.

Έδω, προς το μέρος αυτό, ό Δούναχις δεν είνε πλέον ό μέγας άριστοκράτης, ό όποιος κατοπτρίζει εις τα νερά του τον πολιτισμόν και την πρόδον των μεγαλοπόλων.

Η Τσέρνα - Βόδα έχει κάτι το άγροτικό, και ή άπέναντι όχθη έκτυλίσσει πεδιάδας άπεράντους. Τα ότα δεν κουράζει ό θόρυβος του πυκνου συνοικισμοσ. Αν ό στρατιώτης δεν ήτο δρειχάλκινος, θλαπεκοιμάτο εις την γαλήνην εκεινην. 'Αλλ' είνε άγαλμα, και φρουρεί ακίνητος, άγρυπνος, ακούραστος, — όπως άλλως τε πρέπει να είνε κάθε στρατιώτης...

Όληρός ό Δούναχις, θολός, δεν κατορθώνει να κατοπτρίση τον γαλανόν ούρανόν.

Και συλλογίζομαι :

Πολύ περισσότερος 'Ελληνισμός εκάθη εις τα θολά αυτα νερά, παρὰ εις τα πεδία των μαχών. Το λέγει και το δημοτικό τραγουδάκι :

Δούναχι με το γλυκό νερό, Που όποιος το πιή, ξεχνά την πατρίδα του...

Α, ήθελα να τοποθετήσω κ' εγω ένα στρατιώτην πελώριον, άγρυπνον και ακούραστον, — όπως πρέπει να είνε κάθε

στρατιώτης, — ένα από τους γιγαντιαίους εκεινους προμάχους της έλευθερίας μας, δια να φρουρή από το άλλο μέρος της γεφύρας, και να τουφεκίζη κάθε 'Ελληνα που λησμονεί ότι είνε 'Ελλην, που εγκαταλείπει την ώραϊαν του γλασσαν, που προδίδει την ιεράν του εθνικότητα, χάριν όλίγου χρυσοσ !...

'Αλλ' όχι ! Ζούν, κ' έδω υίοι 'Ελλήνων φιλοπάτριδες, μη λησμονούντες τα πατρία. Αυτοί με το παράδειγμα των, ως είνε οι άγρυπνοι φρουροί και σωτήρες του έν τη ξένη 'Ελληνισμοσ !

ΔΑΒΕΛΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ
Η ΘΕΙΑ ΜΟΥ ΟΥΡΑΝΙΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΘΕΙΑ μου Νίτσα ώνομάζετο Ουρανία. Οι μεγαλήτεροι των έκραζον Ουρανίταν' άλλ' επειδή όνομα τετρασύλλαδον ήτο πολυ μακρόν δι' έμέ την εποχήν εκεινην, το έσυντόμμεσα εις το θωπευτικόν Νίτσα, το όποϊον ή θεία μου εδέχθη μετὰ χαράς.

Η θεία μου ήτο από εκεινας τας γυναίκας, αι όποιαι διατηρούνται ώραϊαι καθ' όλην την ζωήν, επειδή προσλαμβάνουν πάντοτε την ώραϊότητα της ηλικίας, την όποιαν έχουσι είνε δε εύκολον εις έμέ να σας ειπω το μυστικόν της : Είχεν έν θέλγητρον, το όποϊον ουδέποτε γηράσκει, το θέλγητρον της αγαθότητος προς όλον τον κόσμον και κατά πάσαν στιγμήν. Νομίζω ότι την βλέπω ακόμη, με το μεγάλο της καπέλιον από άσπρον μάλλινον ύφασμα, το όποϊον έφύρει, όσάκις με ώδήγει ίνα περιπατήσωμεν εις τον κήπόν της, με τους ώραϊους σπινθηροβολούντας γαλανούς οφθαλμούς της, τους όποιους μετὰ τσος αγαθότητος έστρεφε προς τους ανθρώπους, με το λεπτόν της στόμα και τα χαριτωμένα χείλη, τα όποια αδιάστως έμειδιων, και με τας παρειάς της τας δροσεράς, αν και πρό πολυού ειχε συμπληρώση τα τεσσαράκοντα. Η θεία μου Νίτσα ήτο πολυ άξιαγάπητη θείτσα και ή πολυτιμοτάτη του κόσμου θείτσα δι' έμέ, ό όποιος ήμην τότε άνυπόφορον παιδίον, άκίνητον, ισχυρογνώμον, κατάφορτον από άπειρήσεις και ιδιοτροπίας. Ηθανόμην διαρκώς την επιθυμίαν νάχαπώ και νάταγαπώμαι, και δια να συμπληρώσω την εικόνα μου, κατειχόμην από ακόρεστον περιέργειαν' τούτο δε το έλάττωμά μου συνετέλεσεν ίσως, — υπέρ πάν

άλλο, — όπως γίνωμεν δύο κλοϊ φίλοι. Η δυστυχής θεία μου ειχε πολλας θλίψεις, τας όποιας τότε μεν δεν έρανταζόμην, αλλά τας όποιας έμαθον άργότερα. Αι περιστάσεις εις αυτην δεν ήσαν πάντοτε όπως ήθελεν ή καλή της καρδιά. Βλέπων αυτην τόσον ευτυχή ως θεϊαν, δεν έφανταζόμην ότι ήτο δυνατόν να είνε άλλο παρ' θεία' και όμως, ύπηρξε καιρός, κατὰ τον ότοϊον, αν ήτύχη ήκουε τας ευχάς της, θά εγίνετο μητέρα. Διήλθε λοιπόν και σκυθρωπάς ήμέρας εις την ζωήν της, αν και εγω κατά την ανήσυχον παιδικήν μου ηλικίαν, έθαύμαζα την άμετάβλητον γαλήνην της ζωής της ! Σκληρά δάκρυα έθάμβωσαν άλλοτε τους διαυγείς και γλυκείς οφθαλμούς της, το δε στόμα αυτης, το πάντοτε τώρα μειδιών, έταράχθη έπίσης, όπως τόσα άλλα, υπό λυγμών ! 'Αλλ' αι μεγάλαι θλίψεις, αι όποια χειροτερεύουν τους μικρούς ανθρώπους, παράγουσι εις τας ευγενείς ψυχάς διάφορον αποτέλεσμα' καθιστών αυτας περισσότερον καλώς, επειδή τας καθαρίζουν και από το ελάχιστον ίχνος κακίας' όπως αι τρικυμιαί της θαλάσσης τον κακής ποιότητος οίνον κάμνουν πικρόν, ένω τον καλόν οίνον καθιστώνσιν εξάϊρετον, επειδή καθαρίζουν αυτον και από το ελάχιστον ίχνος πικρίας.

Η άγάπη της μελέτης, ή όποία ουδέποτε άφηκε την θείτσαν μου, την έβοήθησε πολυ να νικήση τας λύπας της και να γίνη πολυ καλλιτέρα. Η έργασία, ή δικαιοητική προπάντων έργασία, είνε το μεγαλύτερον καταρύγιον κατὰ τας δυστυχίας της ζωής, είνε το κατ' έξοχήν ένδυναμωτικόν φάρμακον, είνε θαυμάσιον βάλασμον, το όποϊον θεραπεύει τους μάλωπας και έπουλώνει τας χαινούσας πληγας. Και ή θεία μου Νίτσα εις αυτην εύρε την θεραπειαν της. 'Απέκτησε δε κατ' αυτον τον τρόπον πληθος άπειρων γνώσεων, τας όποιας συνήθως δεν έχουσι αι γυναίκες. 'Οτε ήμην παιδίον, εξεπληττόμην από όσα εκγνώριζε' τώρα ακόμη θαυμάζω, όσάκις το σκέπτομαι, πώς ήδυνήθη, άνευ της βοήθειας ουδενός διδασκαλου, να εισέλθη εις τσας επιστήμας, αι όποια θεωρούνται ως ακατανόητοι εις τον πολυόν κόσμον και πρό πάντων εις το φύλον, εις το όποϊον ανήκει και ή θεία μου. 'Αστρονομία, γεωλογία, φυσιολογία, φυσική, χημεία' τί τα άπαριθμώ ; εκεινη ειχε τα πάντα μελετήσει και περι πάντων ειχεν ιδεαν σχεδόν ακριβή. Και ειπα σχεδόν, επειδή δεν ήθελα να μεγαλοποιήσω τας γνώσεις της άγαπητης Νίτσας μου' διότι, αφού ήτο ήναγκασμένη να διδάσκαται από τα βιβλία, τα όποια πάντοτε δεν είνε γραμμένα με πολλήν σαφή

νειαν, έμάνθανεν ως επί το πλείστον εξ αυτων ό τι ήτο εύκολον να μάθη' τούτο επομένως ήτο εύκολον εις αυτην και να μεταδώση. Με τας μελέτας της δε αυτας εγινεν άπαραμίλλος διδασκάλισσα δι' έμέ το άνυπόμονον παιδίον, όπως ήμην τότε.

Γλυκεΐαι άναμνήσεις ! Και εγω έπίσης ήμην εκεινος ακριβώς ό μαθητής, ό όποϊος ήρμυζεν εις την λατρευτήν εκεινην σοφήν. Εις τί χρησιμεύει ό πλούτος, αν τον κρατή τις όλόκληρον δι'εαυτον, αι γνώσεις, αν δεν άνακονοί αυτας εις ουδέν; Ούτω τουλάχιστον σκέπτονται όσοι έχουσι αγαθήν καρδίαν. Η δε Νίτσα μου, ή όποία εκγνώριζε τόσον πολλά πράγματα και ή όποία ήτο τόσον καλή, θά εύρίσκετο έν μεγάλη δυστυχία εάν ήτο ήναγκασμένη να φυλάττη πάσας τας γνώσεις της δι'εαυτην μόνον. Η άπληστος περιέργειά μου, ή όποια μετ' άνησυχίας εκζητεί πάντοτε νέον τι αντίκειμενον, συνεφώνει θαυμασίως με την ένδόμυχον θελγησίαν της όπως άνακονοί τας γνώσεις της. Και τότε ήμην μόνον μαθητής της, ήμην πρό πάντων τέκνον της, το τέκνον, το όποϊον εκεινη έστρεψτο. Εις έμέ έστρεψεν όλους τους θησαυρούς της μητρικής άγάπης της. Και εάν έχω προτερήματα τινα σήμερα, τχτά, όπως και το μεγαλύτερον μέρος εξ όσων γνωρίζω, όφείλω να το όμολογήσω, χρεωστώ εις τα διδάγματά της. τα συνοδευόμενα με θωπειάς φιλοστόργου μητρός.

Ω ! Μετὰ τσος ευχαριστήσεως ένθυμούμαι τας γλυκείας ώρας, τας όποιας διήλθον μετ' αυτης εις τους διαδρόμους, του κήπου της, παρατηρών αυτην διαρκώς εις τους οφθαλμούς ένω εκεινη με την λευκήν της χείρα, έπαιξε τους βοστρύχους της κόμης μου, και άπεκρίνετο μετ' άγγελικής ύπομονής εις τας μυρίας έρωτήσεις, τας όποιας τη άπηύθυνα άτάκτως περι παντός πράματος το όποϊον κατέβαιναν εις την κεφαλήν μου.

Την έσπέραν πρό πάντων, πολυ μετὰ την άπόλυσιν του σχολείου, έτρεχα προς την θεϊαν μου Νίτσαν, δια να λάβω παρ' αυτης το μάθημά μου εις το ύπαίθρον. Η θεία ειχε μέγαν κήπον, ή μάλλον μικρόν δάσος περι τα μέσα της κλιτύος λόφου, από τον όποϊον ή θεα εξετεινετο περίξ εις όλην την χώραν. Τον κήπον τούτον εύρε νεοστί φυτευθέντα, ότε ήλθε να κατοικήση αυτου, και ένω έβασίλευεν εις αυτον προηγουμένως ή άταξία, κάτάρθωσε να τον κάμη από έτους εις έτος, τον θελατικώτερον περιπάτον εξ όσων δύνασθε να φαντασθήτε, κατὰ το ήμισυ κήπον, κατὰ το ήμισυ δάσος, ό όποιος με όλα τα θέλγητρα της καλύτερημένης γής, ειχε και τας καλύτερας της άγρίας φύσεως. Έδώσαμεν ό

(1) Τας περιστάσεις τούτας της οικογενείας Μασσαί και των φίλων της, δύναται τις να ίδη έν έκτάσει εις το μυθιστόρημα Θέ Χρυσοθήρηαι της 'Αφρικης, δημοσιωθέν εις την « Διάπλασιν των Παιδιών » του 1899.

νόματα εις όλους τους διαδρόμους, οι οποίοι ανήρχοντο και κατήρχοντο έλικοειδώς υπό τα δένδρα, και ότε άλληλοδιαδόχως έπεσκεπτόμεθα τα τοπία ταύτα, τα όποια διά των χειρών μας έδημιουργήσαμεν, ένομιζάμεν ότι μεταβαίνομεν από φίλου εις φίλον.

Η έννοουμένη μας θέσις ήτο γήλοφος, κατασκευασθείς τή έπιμόνω άπαιτήσει μου δι' ίσχυράς συνδρομής τής χειραμάξης, εις το ύψηλότερον μέρος του δάσους. Αυτό δέ το έργον ήτο το σπουδαιότερον από όλα τα λοιπά έργα μας δι' αυτό μόνον έξωθεύσαμεν όλόκληρον χειμώνα. Από εκεί εύρως όρίζων ήνοιγγοτο έμπροσθέν μας, όρίζων έντελώς κυκλικός, όστις εις το βάθος μόνον διεκόπτετο υπό τής κορυφής των πέριξ λόφων, ότε εύρισκόμεθα επ' αυτού, ένομιζάμεν κάποτε, όταν ή όμίχλη τής έσπέρας ήρχιζε να άπλούται, ότι ή θάλασσα εύρίσκετο εκεί πρό των ποδών μας. Συνήθως ήρχόμεθα να καθήσωμεν αυτού κατά το τέλος των περιπάτων μας. Τότε κυρίως ήρχιζε το μάθημά μου, μάθημα άτακτον κατά το φαινόμενον, το όποιον αι άκαιροι έρωτήσεις μου μετέστρεφον συχνάκις, αλλά το όποιον έπαρέφερον εις το προκείμενον ή έπιεικής διδασκαλίαν μου. Άλλως τε ήσαν ποιήματα διδάγματα της 'Ο ούρανός, ή

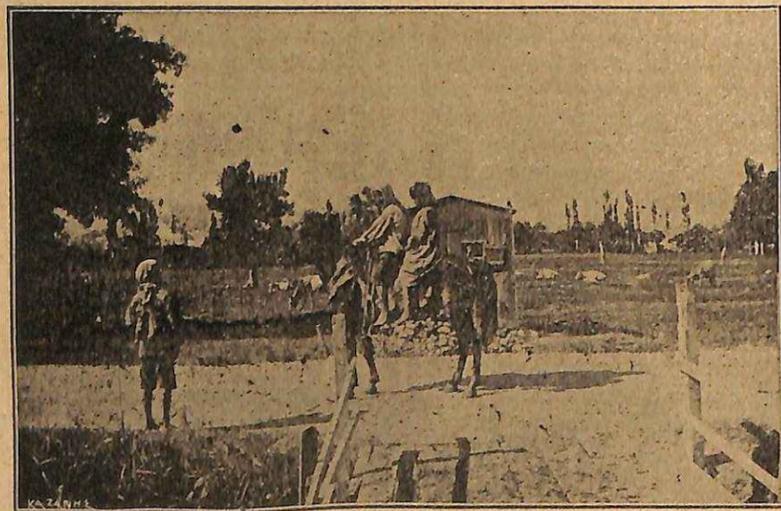
γή και τα επ' αυτής, ή ιστορία, ή ιστορία πρό πάντων, ήτις δι' έμέ κατήντα μέγα πάθος, ή γεωγραφία, ή φιλολογία, και αυτή άκόμη ή γραμματική και ή αριθμητική, ή όποια εινε ό τρόμος των μαθητών, ήσαν εις το στόμα τής θείτσας μου θέλητρον δι' έμέ. Πάν ό τι έμάνθανα εις το σχολείον το επανελάμβανα μετ' αυτής, και έμάνθανα προσέτι ό, τι δέν έδιδασκόμην εις το σχολείον. Έστρεφε, μειδιώσα προς έμέ, συγχρόνως και τας σελίδας του μεγάλου βιβλίου τής φύσεως, το όποιον εύρίσκετο εκεί άνοικτον πρό ήμών, και τας σελίδας των μικρών βιβλίων, τα όποια δίδει εις τας χείρας μας το σχολείον. Εύρίσκεται πουθενά ώραιότερα άθουσα παραδόσεως, καλλίτερον έπιπλωμένη; Πόσον δέ ψυχρά και μελαγχολική μοί έφαινετο την έπαύριον ή άλλη άθουσα, εις το σχολείον, όσάκις έκαμνα την σύγκρισιν!

Τα διδάγματα ταύτα θα προσπαθήσω να σας μεταδώσω, όπως δύναμι, συνδέων έν τή μνήμη μου το νήμα αυτών, το όποιον εις πολλά μέρη έχω θραυσθή. Έάν δέν κατορθώσω να δώσω εις αυτά έκεينو το θέλητρον, το όποιον είχον δι' έμέ κατά την παιδικήν μου ήλικίαν, δέν παύω έγώ, — λείπει ή θαυματουργός θελητική μου θέσις.

(J. Macé) Α. Σ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΜΙΚΡΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

(*Ιδε Διάπλασιν 1899, σελ. 246 και 334.)

ΜΙΚΡΟΙ ΒΟΥΚΟΛΟΙ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΝΤΕΣ
Φωτογραφία ΜΙΚΡΟΥ ΤΥΜΠΑΝΙΣΤΟΥ.—Α' Βραβείον.

Δώδεκα νεαροί έρασιτέχνη υπέβαλον έργα των εις αυτόν τον Διαγωνισμόν. Βεβαίως πολύ περισσότεροι από τους φίλους μου καταγίνονται εις την Φωτογραφίαν, άλλ' αποβίθω την άποχόν των εις το ότι διά πρώτην φοράν έπροκηρύχθη τοιούτου είδους Διαγωνισμός, και

δέν είχον άκόμη το θάρρος να στείλουν όλοι, μη γνωρίζοντες κατά πόσον τα έργα των θα ήσαν άξια. Κάθε πρώτον δύσκολον, βλέπετε. Έλπίζω όμως, ότι μετά τον πρώτον, ό όποιός θά μετχδώση θάρρος και άμιλλαν, ό προσεχής μας Διαγωνισμός Φωτογραφίας θά μας

ικανοποίηση περισσότερο, τουλάχιστον υπό έποψιν ποσού.

Διότι υπό έποψιν ποιού, δέν είμπορώ να είμαι δυσηρεστημένη από τον σημερινόν. Θά το ίδητε και μόνον σας εκ τής πλουσίας συλλογής, την όποιαν θά δημοσιεύσω εις το φύλλον τουτο και εις το άλλο, πιστή εις την υπόσχέσιν μου, μολονότι αι είσπράξεις εκ του Διαγωνισμού ούτε το τέταρτον τής δαπάνης εκάλυψαν.

Άλλ' άς έλθωμεν εις τας λεπτομερείας.

Ο Τυδεύς, ό Έμμ. Ίωαννίδης και το Άναμμένο Σπίρτο, φαίνονται άκόμη πολύ άρχαίροι εις την τέχνην. Έχουν κάποιον γούστον εις την εκλογήν των θεμάτων, αλλά τίποτε άλλο.

Ο Μιχαήλ Παπαές έστειλε μίαν άληθώς λαμπράν φωτογραφίαν, ύρ' όλας τας έπόψεις, αλλά παρά τους όρους του Διαγωνισμού, τους όποιούς, φαίνεται, δέν είδε. Τον άποκλείω μετά λύπης μου.

Ο Γόρδιος έπιτυγχάνει πολύ εις τα θεματά του, άλλ' αι φωτογραφίαι του εινε ώχραι και άσαφείς. Έκ των τριών, τας όποιας έστειλεν, ή «Πώλησις πασχάλινών κηρίων» εινε ή καλλίτερα και ως ιδέα και ως εκτέλεσις.

Το ίδιον θα είπω και διά τον Ζεβάν. Από τας πέντε του φωτογραφίας, ό Κωνηγός, το Μαγαλιό και προπάντων ό Τσοπάνης εινε θεματα ώραιότατα.

Ο Άρχικουτούλιακας εινε εις έξ' εκείνων, οι όποιοι συνεμορφώθησαν ακριβέστατα με τους όρους του Διαγωνισμού. Αι τρείς φωτογραφίαι του εινε καθ' έαυτο σκηναί του δρόμου. Ένας «Μανάθης διαλέγων σταφύλια από τον γάϊδαρόν του» εινε ή χαρακτηριστικώτερα, ή εύφυστέρα, θά ήρχετο δέ εις πολύ άνωτέραν θέσιν, και θα έδημοσιεύτο, αν ήτο πλέον καθαρά.

Αι πέντε φωτογραφίαι του Έθνικού ύμνου διακρίνονται διά την λεπτότητά των και την καλαισθησίαν των. Άλλά τον καλόν αυτόν έρασιτέχνην άδικεί, φαίνεται, ή μικρά μηχανή του.

Από μίαν μεγάλην και ώραιάν συλλογήν φωτογραφιών, τας όποιας μου έστειλε το Πικ-Νικ, έξέλεξα πέντε, τας μάλλον συμφώνους με τους όρους του Διαγωνισμού. Το Πικ-Νικ έργάζεται πάρα πολύ καλά. Το είδατε άλλως τε και από την εικόνα του Γραφείου μου, την όποιαν έδημοσίευσά περσι από μίαν του φωτογραφίαν. Η Διάβασις Ποταμού εινε έπιτυχεστάτη.

Καθεστό σκηναί του δρόμου δέν εινε αι φωτογραφίαι του Κλεισθένους Γ. Φιλάρετος. Άλλ' άφ' ού

επιτέλους δέν εινε ούτε προσωπογραφίαι, ούτε οικιακά σκηναί, δέν είμπορώ να σας άποκλείσω από τον Διαγωνισμόν. Εινε άλλως τε πολύ έπιτυχημένα έργα. Άφούκτως δέ ό έρασιτέχνης αυτός θα έλάμβανε το Α' Βραβείον, αν και αι πέντε του φωτογραφίαι ήσαν όπως μία, την όποιαν θά του δημοσιεύσω, άλλθως έξοχος.

Και ως θεματα και ως εκτελέσεις, αι τέσσαρες φωτογραφίαι του Ίατρού των Συναδρομητών (Ύπαίθριον Μαγειρείον.—Οί Λούστοροι.—Το καντάρι.—Ωρα Άναχωρήσεως,) εινε ώραιότατα. Εις τον Διαγωνισμόν αυτόν δέν έχω ανώτερόν του, παρά μόνον τον Μικρόν Τυμπανιστήν, ό όποιός έστειλε πέντε φωτογραφίας, (Έπισκευή σιδηροδρομικής γραμμής.—Έξοχική όδός.—Σμυρναίοι άλιεΐς.—Ποδηλάται.—Μικροί Βουκόλοι,) την μίαν ώραιότεραν τής άλλης. Αι δύο μάλιστα, τας έποίας δημοσιεύω, είμπορούν να θεωρηθούν ως τέλεια έργα. Όμοιάζουν μάλλον με συνθέσεις ζωγράφου, παρά με φωτογραφίας, και μαρτυρούν μεγάλην καλαισθησίαν εις την εκλογήν, πολλήν τέχνην εις την εκτέλεσιν.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

- ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Μικρός Τυμπανιστής. [10 Ε]
- ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Ιατρος των Συναδρομητών, [8 Ε].—Πικ-Νικ, [8 Ε].
- ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Κλεισθένης Γ. Φιλάρετος, [7 Ε].—Έθνικός Ύμνος [5 Ε].—Γορδιός [5 Ε].
- ΕΠΙΤΟΝΟΣ : Άρχικουτούλιακας, [4 Ε].—Ζεβάν [3 Ε].
- ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ : Τυδεύς, Έμμ. Ίωαννίδης, Άναμμένο Σπίρτο.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΚΥΩΝ
(Μύθος Αισώπου)

Σκύλος που ήταν συνειθισμένος Αύγα να τρώγη και χορτασμένος, Μία μέρα βλέπει έν' άσπρο μύδι. Καί μάμ! το χάφτει σαν το αύγό. Μά να χωνέψη δέν είμπορούσε. Καί το κεφάλι 'στη γή κτυπούσε. Κ' έλεγε : Δίκημα παθαίνω έγώ, Άφού ό,τι άσπρίζει, το κάνω αύγό!

Ι. Γ. ΓΑΝΝΟΥΚΟΣ

ΓΝΩΜΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΕΡΙ ΜΙΚΡΩΝ

Ό τι είμεθα ήμεΐς, εινε και τα παιδιά. Έχουν τας ίδιες μας όρέξεις και τα ίδια αισθήματα. Τα παιδιά εινε μικροί άνδρες, και οι άνδρες εινε μεγάλα παιδιά.

Α. Σενιέρος.

Τα παιδιά εινε τα ρόδα του κήπου τής ζωής.

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'. (Συνέχεια.)
ΤΟ ΑΘΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ

Άθρον Βραβείον λέγεται έν εξαιρετικόν βραβείον, ίσοδυναμούν με Α' Βραβείον Μεγάλου Διαγωνισμού, το όποιον ή Διάπλασις άπονέμει εις τον συνδρομητήν, ως άθροισμα των κατωτέρων Βραβείων, τα όποια έλαβε τυχόν διαγωνιζόμενος εκάστοτε εις διαφόρους Διαγωνισμούς.

Πρός τοϋτο, εις τα διάφορα βραβεία των Διαγωνισμών, μικρών ή μεγάλων, έδόθησαν αι έπόμεναι άριθμητικά άξια :

Το Α Βραβείον ίσοδυναμεί με την μονάδα (1).

Ό τυχών Α' Βραβείου εις οιοδήποτε Διαγωνισμόν, πριν άκόμη οι άριθμοί των κατωτέρων βραβείων, τα όποια έλαβε τυχόν κατά καιρούς, δώσουν άθροισμα την μονάδα, δέν δικαιούται κατόπι να λάβη και Άθρον Βραβείον. Τίθεται δηλαδή τιμητικώς εκτός διχογνωσμού, μεταξύ των διαγωνιζόμενων διά το Άθρον.

Επίσης, ό τυχών άπαξ Άθρόου, ούδέποτε πλέον δικαιούται να λάβη τοϋτοϋν, όσαδήποτε εινε τα βραβεία, τα όποια θα λάβη κατόπι εις τους Διαγωνισμούς.

Παρατήρησις :— Ένωσείται, ότι το Άθρον Βραβείον δέν θάπονέμεται επί τη βάσει των Βραβείων, τα όποια έλαβέ τις εις το διάστη-

ΕΞΟΧΙΚΗ ΟΔΟΣ

Φωτογραφία ΜΙΚΡΟΥ ΤΥΜΠΑΝΙΣΤΟΥ.—Α' Βραβείον.

Το Β' Βραβείον ίσοδυναμεί με το τέταρτον τής μονάδος (1/4). Το Γ' Βραβείον ίσοδυναμεί με το όγδόν τής μονάδος (1/8).

Ό δέ Έπαινος έν γενεί ίσοδυναμεί με το δέκατον έκτον τής μονάδος (1/16). Εις το Γραφείον τής Διαπλάσεως τηρείται από τής 1ης Ιανουαρίου 1899 ιδιαίτερον Βιβλίον των Βραβευομένων, έφ' ου σημειούνται διά των ίσοδυνάμων άριθμών τα Βραβεία, τα όποια λαμβάνει τις εκάστοτε. Καί άμα οι άριθμοί των Βραβείων, τα όποια έλαβεν εις συνδρομητής, δώσουν άθροισμα ίσον με την μονάδα (1) άμέσως εις τον συνδρομητήν τοϋτον άπονέμεται το Άθρον Βραβείον.

(Παράδειγμα : Ό Άλφα συνδρομητής έλαβε κατά καιρούς : έν Β' Βραβείον εις τον Διαγωνισμόν των Δύσεων (=1/4) έν Β' Βραβείον εις τον Διαγωνισμόν του Διηγήματος (=1/4) έν Γ' Βραβείον εις την Κυριακήν τής Διαπλάσεως (=1/8) και δύο Έπαιμούς εις δύο Μικρούς Διαγωνισμούς, (=1/16 + 1/16 = 2/16). Ό αυτός συνδρομητής έλαβε τελευταίως άκόμη έν Β' Βραβείον εις τον Διαγωνισμόν των Δύσεων (1/4). Τότε προσθέτομεν : 1/4 + 1/4 + 1/8 + 2/16 + 1/16 = 1, και εις τον Άλφα συνδρομητήν άπονέμεται άμέσως το Άθρον Βραβείον.)

Ό τυχών Άθρόου Βραβείου λαμβάνει τας έξής τιμάς και άμοιβάς : α) δημοσιεύεται ή ΕΙΚΩΝ του β) λαμβάνει ως δώρον τρεις (3) τόμους Διάπλάσεως τής πρώτης Περιόδου, εκ των τιμωμένων δραχμής, κατ' εκλογήν και αιτιών του.

μα μόνον ένός έτους, άλλ' εις το διάστημα όλων των έτών, από του 1899 και έφεξής, κατά τα όποια θα εινε συνδρομητής και θα διαγωνίζεται. Όστε αν δέν έλαβε περσι το Άθρον, ως μη συμπληρώσας τον απαιτούμενον άριθμόν, ύπάρχει έλπις να τον συμπληρώση το έτος τοϋτο.

Το Βραβείον των Εύσήμων

Το Βραβείον τοϋτο εινε έτήσιον, και άπονέμεται ως έξής :

Από 1ης Ιανουαρίου 1899, ή Διάπλασις άπεράσισε ναπονέμη εις τους συνδρομητάς της Έδσημα. Διά πᾶσαν εξαιρετικώς καλήν άπάντησιν εις Διαγωνισμόν, διά πᾶν έξόχως καλόν Παιδικόν πνεύμα, διά πᾶσαν καλογραμμένην έπιστολήν, διά πᾶσαν ώραιάν ή εύφυά φράσιν, ή άγαθήν πράξιν, διά πᾶν καλογραμμένον τετράδιον Μικρών Μυστικών, κτλ. κτλ. ή Διάπλασις σημειώνει έν ή δύο ή τρία, ή πέντε, ή δέκα Εύσημα, αναλόγως τής άξιας εκάστου των άνωτέρω, των δι' Εύσήμου άμειβομένων. Η άπονομή των Εύσήμων φαίνεται πάντοτε εις το φύλλον, είτε εις την Άλληλογραφίαν, ή εις τα Παιδικά Πνεύματα, ή εις τας κρίσεις των Διαγωνισμών, δι' ένός Ε ή περισσότερων, έντό: παρηνθέσεως, σημειούμενων παρά το όνομα ή το ψευδώνυμον του λαμβάνοντος αυτο.

Παραδείγματα : Εις την Άλληλογραφίαν πλησίον του κάδε ψευδωνύμου, βλέπετε το σημείον [ΕΕ] τοϋτο σημαίνει ότι ό υπό το ψευδώνυμον κρυπτόμενος έλαβε 2 Εύσημα διά την έπιστολήν του.— Παρά την ύπογραφήν ένός

Λεξιγράφου, βλέπετε το σημείον [ΕΕΕ] τούτο σημαίνει ότι ο στέλας τὸν Λεξιγράφου, ἔλαβε δι' αὐτὸν 3 Εὐσημα. — Εἰς τὰς Προτάσεις τῶν Μ. Μυστικῶν, πλησίον ἐνὸς ψευδώνυμου προτεινόντος, βλέπετε τὸ σημείον [4Ε], τούτο σημαίνει ὅτι ὁ συνδρομητὴς ἐκεῖνος ἔλαβε τέσσαρα Εὐσημα διὰ κάποιον ἄριστον τοῦ τετραδίου. Καὶ οὕτω καθέτης.

Ἐν γένει πᾶν ὅ,τι εἶνε ἄξιον ἐπαίνου, ἐνθαυρύνσεως καὶ διακρίσεως εἰς τὸν κύκλον τῶν συνδρομητῶν μας, διακρίνεται δι' Εὐσήμου. Καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ὁ διακριθεὶς περισσώτερον, δηλαδὴ ὁ ἔχων τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν Εὐσημῶν, λαμβάνει τὸ Βραβεῖον τῶν Εὐσημῶν, μετὰ τὰς ἐξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβὰς: α') δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ τοῦ β') λαμβάνει ὡς δῶρον ἓνα τόμον χρυσοῦτον Διαπλάσεως τῆς Β' Περιόδου, ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 10, κατ' ἐκλογὴν τοῦ.

Δύο δεύτερα βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσώτερα Εὐσημα, μετὰ τὸν λαβόντα τὸ Α'. Ἐκάστος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀπὸ ἓνα χρυσοῦτον τόμον τῆς «Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 5, κατ' ἐκλογὴν τοῦ.

Τρία τρίτα βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσώτερα Εὐσημα μετὰ τοὺς λαβόντας Β'. Ἐκάστος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀπὸ ἓνα ἄδεται τόμον τῆς «Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 3,50 κατ' ἐκλογὴν τοῦ.

Ἐπαῖνος ἀπονέμεται εἰς ὅλους ὅσοι ἔχουν ἀριθμὸν Εὐσημῶν, μέχρι τοῦ ἡμίσεως τουλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου βραβευθέντος. Καὶ Ἐὐσημος Μνεῖα εἰς τοὺς ἔχοντας ἀριθμὸν Εὐσημῶν μέχρι τοῦ ἡμίσεως τουλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου ἐπαυθέντος.

Τὸ βραβεῖον τῶν Εὐσημῶν οὐδένα θέτει ἐκτός Διαγωνισμοῦ. Ἐξ ἀνάγκης δηλαδὴ νὰ λαμβάνῃ καὶ κατ' ἔτος, ἂν παρουσιάσῃ πάντοτε τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν Εὐσημῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Κάθε συνδρομητὴς ἢ συνδρομητριά τῆς «Διαπλάσεως», καὶ ὄχι μόνον αὐτός, ἀλλὰ καὶ τὰ δέξαστάς του, ὅσα θέλουν, — δύνανται νὰ γράψουν ἐπιστολάς πρὸς τὴν Διάπλαιν. Εἰς τὰς ἐπιστολάς ταύτας ἡ Διάπλαις ἀπαντᾷ δημοσίᾳ εἰς ἰδιαίτην στήλην, ἢ ὅποια ἐπιγράφεται: Ἀλλήλογραφία τῆς Διαπλάσεως. ἢ Ἐντυπώσεις ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ φύλλου, ἐντυπώσεις ἐκ τοῦ καθημερινοῦ βίου, ἐν τῇ σχολείῳ ἢ ἐν τῇ οἰκίᾳ, περιγραφαὶ περιπτῶν, ἰδιοτυπιῶν, ταξιδίων, ἀνεύδητα καὶ ἐπεισόδια, εἰς ὅσων βλέπει τις ἢ ἀκούει, ἰδοὺ τὰ συνήθη θέματα τῶν τρυφερῶν τούτων ἐπιστολῶν. Οἱ φίλοι τῆς Διαπλάσεως ἀλλήλογραφοῦν μετ' αὐτῆς ὡς τέκνα μετὰ μητρὸς.

Ὅσάνκι αἱ ἐπιστολαὶ αὗται περιέχουν καμμίαν ἐρώτησιν ἢ ἀνακρίσιν ἐνδιαφέρουσαν τὸν κύκλον τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ περιοδικοῦ, ἡ Διάπλαις ἀπαντᾷ ἐν ἐκτάσει, ἀποσπῶσα πολλάνκι, ἐφ' ὅσον ἔχει χρόνον, καὶ ὀλοκλήρως περιποπᾷ ἐκ τῶν ἐπιστολῶν ἄλλ' ὅσα περιέχουν μόνον παραγγελίας, ἢ καμμίαν ἐρώτησιν μὴ ἐνδιαφέρουσαν ὅλους, ἢ Διάπλαις τοῖς στέλλει ἀπὸ ἓνα φιλάκι ἢ τοῖς ἀπαντᾷ δι' ὀλίγων λέξεων εἰς τὴν ἐρώτησιν τῶν ἐντός παρεμβάσεων, εὐθὺς μετὰ τὸ θνοῦσά των ἢ τὸ ψευδώνυμον.

Ἐκτός τῆς ἀλλήλογραφίας πρὸς τὴν Διάπλαιν, οἱ φίλοι τῆς συγκοινωνοῦν καὶ πρὸς ἀλλήλους, διὰ τῶν Ἀσπασμῶν καὶ Πληροφοριῶν, τῶν δημοσιευομένων εἰς ἰδιαίτην μέρος τῆς «Ἀλλήλογραφίας» ὁσάνκι τὸ ἐπιτρέψῃ ὁ κύριος, — ὡς καὶ διὰ τῶν προτάσεων περὶ ἀλλαγῆς Μυστικῶν, βλέπετε τὸ σημείον [ΕΕΕ] τούτο σημαίνει ὅτι ὁ στέλας τὸν Λεξιγράφου, ἔλαβε δι' αὐτὸν 3 Εὐσημα. — Εἰς τὰς Προτάσεις τῶν Μ. Μυστικῶν, πλησίον ἐνὸς ψευδώνυμου προτεινόντος, βλέπετε τὸ σημείον [4Ε], τούτο σημαίνει ὅτι ὁ συνδρομητὴς ἐκεῖνος ἔλαβε τέσσαρα Εὐσημα διὰ κάποιον ἄριστον τοῦ τετραδίου. Καὶ οὕτω καθέτης.

Ἐν γένει πᾶν ὅ,τι εἶνε ἄξιον ἐπαίνου, ἐνθαυρύνσεως καὶ διακρίσεως εἰς τὸν κύκλον τῶν συνδρομητῶν μας, διακρίνεται δι' Εὐσήμου. Καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ὁ διακριθεὶς περισσώτερον, δηλαδὴ ὁ ἔχων τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν Εὐσημῶν, λαμβάνει τὸ Βραβεῖον τῶν Εὐσημῶν, μετὰ τὰς ἐξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβὰς: α') δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ τοῦ β') λαμβάνει ὡς δῶρον ἓνα τόμον χρυσοῦτον Διαπλάσεως τῆς Β' Περιόδου, ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 10, κατ' ἐκλογὴν τοῦ.

κῶν Μυστικῶν, (βλ. Κεφ. Η') αἰ ὁποῖα: ἐπίσης δημοσιεύονται εἰς τὴν «Ἀλλήλογραφίαν.» Κανὼν ἀπαράβατος. — Ἐἰς ἐπιστολῇ πρὸς τὴν Διάπλαιν πρέπει νὰ εἶνε ὀλοκλήρως ξεχωριστὴ δηλαδὴ νὰ μὴ περιέχῃ τίποτε ἄλλο ἐκτός τῶν θεμάτων τῶν ἐπιστολῶν, οὔτε Λύσεις, οὔτε Παιδικὰ Πνεύματα, οὔτε Ἀπαντήσεις εἰς διαγωνισμούς, διότι καθὲν τούτων πρέπει νὰ γράφεται εἰς χωριστὸν φύλλον χάρτου, ὅπως βλέπετε εἰς τὸν οἰκίον τόπον.

Καλὸν μάλιστα εἶνε, αἱ παραγγελίαι αἱ περιεγόμεναι ἐντός τῆς ἐπιστολῆς, νὰ γράφωνται χωριστά, ἐντε ἢ υποτερογράφω, εἴτε καὶ εἰς ἰδιαίτην τεμάχιον χάρτου, καθὼς καὶ αἱ προτάσεις τῶν Μικρῶν Μυστικῶν.

Ἡ πρὸς τὴν Διάπλαιν ἐπιστολὴ πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ ἀπαιτούμενον γραμματόσημον. Ἐπιστολαὶ ἀπλήρωτοι ἢ μὴ ἀνεπαρκῆς γραμματόσημον, μένουσιν αἰώνως εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον.

Ὅσάνκι ἡ ἐπιστολὴ σας περιέχῃ παραγγελίαν τινὰ πρὸς ἀποστολὴν τόμων, βιβλίων, τετραδίων Μ. Μυστικῶν κ.τ.λ. μὴ ἀρκῆσθε εἰς τὴν υπογραφήν σας, ἀλλὰ νὰ προσθέτετε πάντοτε καὶ μίαν ἐντυπὸν διεύθυνσιν σας, ἐξ ἧς εἰσέλθῃ ὑπὸ τὰς ὁποίας οἱ στέλλεται τὸ φυλλάδιον τῆς Διαπλάσεως. Πρέπει λοιπὸν ἀπὸ τὴν περιχλίμακα ἐκάστου φυλλαδίου, νὰ ποικίτετε τὴν ταῖναν τὴν φέρονσαν τὸνομά σας καὶ τὴν διεύθυνσιν, καὶ νὰ τὴν φυλάττετε διὰ τὰς παραγγέλιας σας.

Ἐν γένει ἡ ἐπιστολὴ πρέπει νὰ εἶνε ὅσον τὸ δυνατόν σύντομος, καθαρογραμμένη, εὐνάγνωστος καὶ τακτοποιημένη, ὥστε νὰ εὐρίσκειται ἀμέσως τὸ κάθε τί, τὸ ὅποιον γράφει. Ἡ Διάπλαις λαμβάνει ἑκατοντάδας ἐπιστολῶν καθ' ἑβδομάδα καὶ χρειάζεται τάξι καὶ εἰ δυνατόν καλλιγραφία, διὰ τὰ δύνανται νὰ τὰς ἀναγνώσκῃ βίαις, χωρὶς νὰ δαπανᾷ πολὺν καιρὸν.

Ἡ Διάπλαις ἀπαντᾷ εἰς ὅλας τὰς ἐπιστολάς, καθ' ἣν ἔστιν λαμβάνει αὐτάς. Ὁ γράφων πρὸς τὴν Διάπλαιν ἐπιστολὴν καὶ μὴ βλέπων τυχὸν ἀπάντησιν εἰς τὸ ἀμέσως ἐπιόμενον φύλλον, ὀφείλει νὰ συμπεράνῃ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ του ἐλήφθη ἀφ' οὗ ἐντυπώθη τὸ φύλλον. Ἐν ὅμως λάβῃ καὶ δεύτερον ἢ καὶ τρίτον φύλλον χωρὶς ἀπάντησιν, τότε μόνον δύνανται νὰ συμπεράνῃ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ του ἐχάθη.

Ἰδιαίτεροι συστάσεις: Νὰ προτιμᾷτε τὴν μαύρην μελάνην καὶ νὰ ποφεύγετε πάντοτε τὴν κόκκινην, διότι βλέπτει τοὺς ὀφθαλμούς.

Μὴ λησμονεῖτε νὰ υπογράψετε τὰς ἐπιστολάς σας, ὄχι μόνον μετὰ τὸ ψευδώνυμόν σας (ὅσοι ἔχετε) ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ ἀληθές σας ὄνομα. Ὁ ὄνομα καὶ ψευδώνυμον πρέπει πάντοτε νὰ εἶνε ΔΙΩΡΕΙΣΤΑ εἰς τὰς πρὸς τὴν Διάπλαιν ἐπιστολάς σας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΜΥΣΤΙΚΩΝ

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ λέγονται τὰ Τετράδια, τὰ ἴποια ἀπὸ τοῦ ἔτους 1896 ἐξέδωκεν ἡ «Διάπλαις», ὅπως ἀναπλάσσεινται κυρίως μετὰ τῶν συνδρομητῶν τῆς.

Ἐκαστον τετράδιον Μικρῶν Μυστικῶν περιέχει 30 ἐρωτήσεις, καὶ ἀπαντᾷ αὐτῶν, τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον διὰ τὰς ἀπαντήσεις, τὰς ὁποίας γράφουν οἱ ἀναπλάσσοντες δι' αὐτῶν τὰς ιδέας των. Τὰ τετράδια ταῦτα, οὕτω συμπληρούμενα καὶ δεινόμενα, ἀποστέλλουν κατόπιν πρωτοφανῆς καὶ χαριτωμένου Λεύκωμα, δυνάμενον νὰ τέρψῃ πᾶσαν συναναστροφῆν.

Τὰ Μικρὰ Μυστικά πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Ἐκαστον τετράδιον τιμᾶται λεπτὰ 15. Δέσμη ἐξ 25 τετραδίων, μ. ἢ ἐξώφυλλον καὶ μὲ πινάκα Περιεχομένων, φρ. 3. Ἐξώφυλλον καὶ Πινάξ, χωριστά, λεπτὰ 30.

Ἡ ἀνταλλαγὴ τετραδίων, μεταξὺ συνδρομητῶν μας ἢ ἀδελφῶν των διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως, γίνεται ὑπὸ τῶν ἐξῆς ὁρων: Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν Μικρῶν Μυστικῶν δὲν εἶνε ποσῶς ὑποχρεωτικὴ. Δύνανται τις κάλλιστα νὰ εἶνε συνδρομητὴς τῆς Διαπλάσεως καὶ νὰ μὴ κάμνῃ οὔτε νὰ δέχεται προτάσεις περὶ ἀλλαγῆς Μ. Μυστικῶν. Τούτο ἀρτεῖται ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ, τῶν γονέων του ἢ τῶν κηδεμόνων, τῶν ὁποίων ἡ ἀδεια εἶνε ἀπαράιτητος.

Ὁ συνδρομητὴς Μ. Μυστικῶν καὶ ἐπιθυμῶν νὰνταλλάξῃ τ. Μ. Μυστικά μετὰ συνδρομητῆν, δηλόνει τούτο δι' ἐπιστολῆς τοῦ πρὸς τὴν Διάπλαιν, ἢ ὅποια δημοσιεύει τὴν πρότασιν εἰς τὴν σχετικὴν στήλην τῆς «Ἀλλήλογραφίας». (Μόνον τρεῖς ἕως πέντε προτάσεις ἐκάστου κατ' ἀνάστατον ὄρον, δημοσιεύονται εἰς ἕκαστον φύλλον).

Ὁ ἄλλος, ὁ ὁποῖος βλέπει τὴν πρότασιν, εἶνε ἐλεύθερος νὰ τὴν δεχθῇ, ἢ νὰ μὴ τὴν δεχθῇ. Ἄν δεχθῇ, τότε, ἀντὶ πάσης ἄλλης εἰδοποίησεως, πρέπει νὰ πέμψῃ πρῶτος ἐν τετραδίου του πρὸς τὴν Διάπλαιν, ἢ ὅποια το στέλλει πρὸς τὴν Διάπλαιν, καὶ ἐκεῖνος πάλιν ἀμὰ λάβῃ τὸ τετράδιον, δέξει καὶ πέμψῃ τὸ ταχύτερον ἐν ἰδικόν του διὰ νὰποσταλῇ εἰς ἀναπόδοσιν πρὸς τὸν δεχθέντα τὴν ἀνταλλαγὴν. Οὕτω λοιπὸν, ὁ μὲν δεχόμενος τὴν ἀνταλλαγὴν στέλλει τετράδιον πρῶτος, ὁ δὲ προτείνων αὐτὴν, στέλλει τετράδιον δεύτερος.

Ὁ τε δεχόμενος τὴν πρότασιν, καθὼς καὶ ὁ προτείνων, ὅταν θὰ στείλουν τὸ τετράδιόν των, πρέπει πρῶτον νὰ γράψουν τὰς ἀπαντήσεις, νὰ τὸ υπογράψουν (μετὰ τὸ ὄνομα ἢ μετὰ τὸ ψευδώνυμον, ὅπως ἔγινεν ἡ πρότασις, ἢ καὶ μετὰ τὸ δύο, ἂν θέλουν νὰ φανερωθῶν) νὰ τὸ θέσουν εἰς ἓνα φακέλλον ἄγραφο, ἀνοικτὸν, νὰ θέσουν ἐντός ἐν γραμματόσημον 10λεπτον (πάντοτε δεκάλεπτον, ὁ ὁποῖος εἶνε εἰς τὸ τετράδιον) νὰ γράψουν εἰς τὸ ὅπισθεν μέρος τοῦ φακέλλου, ὁ μὲν πρῶτος: α) διὰ τὸν τάδε ὁ ὁποῖος μοι ἐπέστειλε τὴν ἀνταλλαγὴν ὁ δὲ δεύτερος: «διὰ τὸν τάδε, τὸν ὁποῖον ἔλαβον τὸ τετράδιον», καὶ θέσουν τὸ ὄλον ἐντός δευτέρου φακέλλου μεγαλύτερου, καὶ νὰ τὸ στείλουν πρὸς τὴν Διάπλαιν.

Ἡ Διάπλαις τότε ἀναγινώσκει τὸ τετράδιον, καὶ ἂν ἐγκρίνῃ τὰς ἀπαντήσεις, κλείει τὸν ἄνευ ἐπιγραφῆς φακέλλον, γράφει ἐμπρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ πρὸς ὃν ἀπευθύνεται, καὶ τὸ στέλλει ταχυδρομικῶς, χρησιμοποιοῦσα τὸ ἐντός αὐτοῦ ὑπάρχον γραμματόσημον.

Τετράδια μετὰ ἀκόσμοις καὶ ἀπρεπεῖς ἀπαντήσεις, μετὰ προσωπικοὺς ὑπαινιγμούς, μετὰ πειράγματα κτλ. δὲν διαδίδονται ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως.

Ἰδιαίτεροι συστάσεις. — Μὴ ἀριθμῆτε τὰ τετράδια, τὰ ὁποῖα στέλλετε, ἀλλὰ μόνον ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα λαμβάνετε, (διὰ τὰ ἐγγράφεται μετὰ τῶν αἰτημάτων ἀριθμῶν των εἰς τὸν Πίνακα τῶν Περιεχομένων, ὅταν θὰ κάμετε τὸ Λεύκωμα.) — Μὴ τσακίζετε τὰ τετράδια, ἀλλὰ ζητεῖτε φακέλλους, οἱ ὁποῖοι νὰ τὰ χωρῶν ὀλοκλήρως.

— Τὴν ἠμερίαν πρὸς ποῖον ἀπευθύνεται τὸ τετράδιόν σας, γράφετε εἰς τὸ ὅπισθεν μέρος τοῦ καλύμματος τοῦ φακέλλου, ὥστε ὅταν κλείεται οὕτως ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως, νὰ μὴ φαίνεται ἡ σημεῖωσις. Ἄν θέλετε, — διὰ μεγαλύτεραν ἀσφάλειαν, — σημεῖωσθε τὸ καὶ εἰς τὸ ἄνω ἢ εἰς τὸ ἀριστερὸν περιθώριον τοῦ τετραδίου.

Ἐἴπομεν ὅτι οὐδεὶς εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ δέχεται ἢ νὰ προτείνῃ ἀνταλλαγὴν. Ἄλλ' ἀπαίτηται, καὶ ὁ ἄλλος ἐδέχθη τὴν πρότασιν καὶ τῷ ἔστειλε τετράδιον, ὀφείλει νὰ τὸ ἀναποδώσῃ ἀμέσως. Ὁ λαμβάνων τετράδιον κατόπιν προτάσεως του, καὶ μὴ ἀναποδίδων αὐτό, διαπράττει κλοπῆν.

Χάριν εὐκολίας, διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς, δύνανται τις νὰ προτείνῃ ἀνταλλαγὴν πρὸς πολλὰ συγγράμματα πρῶτος. Ἄλλ' αἱ προτάσεις αὗται θὰ δημοσιεύωνται ὀλίγον κατ' ὀλίγον.

— Προτάσεις ἀνταλλαγῆς πρὸς ὅλους τοὺς συνδρομητὰς ὁμοῦ ἢ πρὸς ὅλους τοὺς συνδρομητὰς μᾶς πόλεως, χωρὶς νὰ ὀρκίζονται ὀνομαστὴ ἢ διὰ τοῦ ψευδωνύμου, — δὲν εἶνε δεκταί.

Συνειθίζουσι οἱ ἀνταλλάσσοντες τετράδια Μ. Μυστικῶν νὰ βραβεύουν διὰ δῶρον τινὸς τὸ ἔριστον ἐξ ὅσων λαμβάνουν. Ἄλλ' οὐδεμίαν ὑπόσχεσιν περὶ βραβείων δημοσιεύει ἡ Διάπλαις, ἂν δὲν κατατεθῇ πρῶτος εἰς τὸ Γραφεῖόν τῆς ὑπὸ τοῦ θέλοντος νὰ βραβεύτῃ, τὸ δῶρον ἢ τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ.

Χάριν οἰκονομίας, τὰ τετράδια τῶν Μ. Μυστικῶν δύνανται νὰ στέλλωνται πρὸς τὴν Διάπλαιν ὑπὸ ταῖναν ὡς ἔντυπα, ὅτε πληροῦν ἐλάχιστον ταχυδρομικὸν τέλος. Καὶ ἡ Διάπλαις ὡς ἔντυπα τὰ στέλλει, περικόπτουσα τὰς ἄκρας τῶν φακέλλων. Το δὲ περισσῶτον ἐκ τῶν 10λεπτῶν γραμματόσημων, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων τῆς ὑπηρεσίας, κατατίθεται εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν Ἀπόρων. (βλ. Κεφ. Γ')

Οἱ ὄροι οὗτοι πρέπει νὰ γαυωσθῶν μετὰ μεγάλῃ προσοχῇ καὶ νὰ τηρῶνται ἀσθηρῶς καὶ κατὰ γράμμα. «Μικρὰ Μυστικά» στέλλομενα παρὰ τοὺς ὄρους, (ἄνευ φακέλλου ἄγραφο ἀνοικτοῦ, ἄνευ γραμματόσημου δεκάλεπτο, ἄνευ μνεῖας, τοῦ πρὸς ὃν ἀπευθύνονται κτλ. κτλ.) ρίπτονται εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρηστων.

Τὰ Μικρὰ Μυστικά ὑπῆρξαν ἕως τώρα ἡ μᾶλλον ἐπιτυχότα κανονισμὸς τῆς «Διαπλάσεως» Περισσότερα τῶν 8,000 τετραδίων διήλθον μετὰ χροσμήρον ἐκ τοῦ γραφείου μας, δύο δὲ ἐκδόσεις Μικρῶν Μυστικῶν, ἐκ 30,000 ἀντιτύπων, ἐξηγνήθησαν, καὶ τώρα ἐτοιμάζεται τρίτη. Οὕτως ἐσχηματίσθησαν παντοῦ πλήθος ὡραίων Λευκωμάτων, διὰ τῶν ὁποίων δεσκέδασαν μεγάλας πλείστας οἰκονομίας συνδρομητῶν μας.

Σημεῖωσις. — Ἐκτός τῆς ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν, γίνεται διὰ τοῦ γραφείου μας καὶ ἀνταλλαγὴ ἐπιστολῶν. Ἄλλ' ἢ Ἀλλήλογραφία αὐτὴ ἐπιτρέπεται μόνον μετὰ ὁμοφύλων. Ἀγῶρια ἀλλήλογραφίαν μετὰ ἀγῶρις, καὶ κορσῖα μετὰ κορσῖα. Αἱ προτάσεις περὶ Ἀλλήλογραφίας δημοσιεύονται εἰς τὴν στήλην τῶν Ἀσπασμῶν καὶ Πληροφοριῶν. Αἱ ἐπιστολαὶ πρέπει νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ 30λεπτοῦ γραμματόσημου καὶ νὰ τίθενται εἰς ἀνοικτὸν φακέλλον ὅπως τὰ Μ. Μυστικά, διὰ τὰς ἀναγινώσκῃ πρῶτον ἡ Διάπλαις καὶ, ἂν τὰς ἐγκρίνῃ, νὰ τὰς στέλλῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

ΤΟ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑ ΤΟ ΔΩΡΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Συχνὰ οἱ νέοι συνδρομηταὶ θὰ βλέπουν εἰς τὴν «Διάπλαιν» τὴν λέξιν Ξεσπάθωμα, καὶ βεβαίως δὲν θὰ ἐννοοῦν τί σημαίνει, ἂν δὲν τοῖς τὸ ἐξηγήσωμεν.

«Ξεσπάθωμα» λέγεται ἡ φροντίς καὶ ἡ ἐνέργεια, τὴν ὁποίαν καταβάλλουν οἱ φίλοι τῆς «Διαπλάσεως» πρὸς ἐγγραφήν νέων συνδρομητῶν. Τούτο εἶνε ὁ ἀέκασθεν, διότι οἱ ἀναγινώσται τῆς «Διαπλάσεως» ἀγαποῦν πολὺ τὸ περιοδικὸν των καὶ πάντοτε τὸ συλλογῶν καὶ εἰς ἄλλους, καὶ τοὺς προτρέπουν ὅπως ἐγγραφῶνται συνδρομηταί. Μίαν φοράν ἓνας φίλος τῆς «Διαπλάσεως», ὁ Ὀρφέυς, τῇ ἐργασίᾳ: «Διάπλαις μου, θὰ ξεσπάθωσά σου καὶ σου ἐγγράψω πλῆθος συνδρομητῶν.» Ἡ φράσις αὕτη ἐγγράφη εἰς τὴν «Ἀλλήλογραφίαν» καὶ ἤρρεσε τόσον πολὺ εἰς ὄλους τοὺς φίλους μας, ὥστε ἕκαστος καθιερώθη.

Ἡ μεγάλη εὐδοκίμησις τοῦ περιοδικοῦ, μάλιστα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ὀφείλεται κυρίως εἰς τὸ «Ξεσπάθωμα», εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν Ἑλληνοπαίδων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν εὐγενῆ φιλοδοξίαν, αὐθάρτους ὄντες ἐν τῶν ἀριθμῶν τῶν συνδρομητῶν, νὰ κτασθῶσιν τὴν ἑλληνίδα «Διάπλαιν» ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἐν τῶν ἀρίστων παιδιῶν περιοδικῶν ὅλου τοῦ κόσμου! Ὅποια εὐγενῆς φιλοδοξία! . . . Ὁρισμένους δὲ τὸ ἔρεπτον Ξεσπάθωμα σκοπεῖ τὴν αὔξησιν τοῦ

φύλλου· διότι κάθε πῶθ θὰ ἐγγράφεται διὰ τοῦ Ξεσπαθώματος 40 νέοι συνδρομηταί, θὰ ἐκδίδωμεν καὶ ἀπὸ ἐν φύλλον τῆς «Διαπλάσεως» δωδεκασάβηρον, ἀντὶ τοῦ συνόλου δεκαεπταίδου. Π. χ. τὸ σημερινὸν φύλλον εἶνε δωδεκασάβηρον, διότι ἐνεγράφησαν ἤδη ὑπὸ τῶν φίλων μας 40 νέοι συνδρομηταί. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι τὰ πλείστα τῶν φυλλαδίων τοῦ ἔτους, τούτου θὰ ἐκδοθῶν ἐπίσης ηὔξημένα, χάρις εἰς τὸ Ξεσπάθωμα.

Οἱ ἀληθεῖς φίλοι μας ἀντιλαμβάνονται τὸ ξεσπάθωμα ὡς καθήκον. Ἐν Ξεσπάθωμα εἶνε καθήκον, ἐγγραψὴν ἢ φίλην μας Μαρία Παυλάκη — καὶ τὸ καθήκον δὲν ἔχει οὔτε ὄρια οὔτε τέλος. Καὶ πραγματικῶς τὸ ξεσπάθωμα ἐξακολουθεῖ καὶ θὰ ἐξακολουθῆσῃ.

Ὅσοι ἐκ τῶν νέων συνδρομητῶν θελήσουν νὰ ξεσπαθώσουν, πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι οὐδεὶς ἐγγράφεται συνδρομητῆς εἰς τὴν Διάπλαιν ἄνευ προπληρωμῆς. Μαζὶ λοιπὸν μετὰ τὸ ὄνομα τῶν συνδρομητῶν, τοὺς ὁποῖους τυχὸν θὰ κάμουν, πρέπει νὰ στείλουν καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς των. Καὶ διὰ κάθε νέαν ἐτήσιαν συνδρομῆν, ὁ διὰ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ἐγγράφον αὐτὴν λαμβάνει παρὰ τῆς «Διαπλάσεως» ὡς δῶρον ἓν Γραμματίον ἀξίας μιᾶς δραχμῆς (ἢ ἐνὸς φράγκου, ἂν ἡ συνδρομὴ εἶνε ἐξωτερικὴ), ἐξοφλούμενος εἰς εἶδος εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς «Διαπλάσεως». (Ὅτιςθεν τοῦ γραμματίου ὑπάρχει λεπτομερῆς ὁδηγία περὶ τῆς χρήσεώς του). Διὰ τὴν ἀγαθὴν του πράξιν λαμβάνει ἐπίσης καὶ ἓν Εὐσημον.

Ἀγῶρισις. Ἡ ἐγγραφή ἐνὸς νέου συνδρομητοῦ, διὰ νὰ θεωρηθῇ καὶ νὰ λογαριασθῇ ὡς Ξεσπάθωμα, πρέπει νὰ ἐνεργῆθῇ ὑπὸ συνδρομητοῦ τῆς Διαπλάσεως ὁ ὁποῖος ἐξακολουθεῖ νὰ μένη σοῦτος. Ὁ παραιτούμενος π. χ. καὶ εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐγγράφον ἓνα ἄλλον, δὲν κάμνει Ξεσπάθωμα, ἀλλ' ἀπλῶν ἀντικατάστασιν, μὴ συντελοῦσαν, ὅπως τὸ Ξεσπάθωμα, εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φίλων μας. Μετ' ἄλλους λόγους, διὰ νὰ εἴπη τις ὅτι ξεσπάθωσεν, ἐγγράψας ἓνα νέον συνδρομητῆν διὰ τὸ 1900, πρέπει νὰ ἔχῃ πληρωσῇ ἤδη τὴν συνδρομὴν τοῦ 1900.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ ΕΠΙΜΕΛΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ

Ἡ «Διάπλαις τῶν Παίδων» ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους, τῇ εὐγενεῖ ἀπαίτησει τῶν φίλων τῆς, ἔχει ἀνιδρύσῃ καὶ τὸ ἄλλοτε λειτουργήσαν Ταμε

σώδεται ανά δύο, ἀποτελοῦντες ἐν βιβλίον, (ὁ 3ος μὲ τὸν 4ον, ὁ 5ος μὲ τὸν 6ον, ὁ 7ος μὲ τὸν 8ον καὶ καθ' ἑξῆς) εἰς τὴν τιμὴν δὲ τῶν δύο ὁμοῦ πρέπει νὰ προστίθεται φρ. 3 διὰ τὸ δίσκιον. Π. χ. ὁ 3ος τόμος τιμᾶται φρ. 2,50 ὁ 4ος τιμᾶται φρ. 1' οἱ δύο μαζὶ δεμένοι 6,50. Ὁ 15ος καὶ 16ος φρ. 2' οἱ δύο μαζὶ δεμένοι φρ. 5. Οἱ ἀνωτέρω τόμοι πωλοῦνται καὶ ὅλοι μαζί, καὶ χωριστὰ ἕκαστος. Ὡστε ὁ ἔχων ἑλλιπῆ τὴν σειρὰν τῆς Διαπλάσεως, δύναται νὰ τὴν συμπληρώσῃ, ἀγοράζων μόνον τοὺς τόμους, οἱ ὅποιοι τοῦ λείπουν.

Λεπτομερὲς τιμοκατάλογος τῶν τόμων, μὲ τὰ κυριώτερα τῶν Περιεργουμένων τῶν, στέλλεται παντὶ τῷ αἰτούντι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν» ἐκδίδει κατ' ἔτος καὶ ἓνα ἢ δύο τόμους, ἀνεξαρτήτως τοῦ περιόδιου, περιέχοντας ἕκαστος ἀπὸ ἓν τεράκιον καὶ ἴκθιον ἀνάγνωσμα, — ὡς ἐπιτοπλεῖστον μυθιστόρημα, — εἰκονογραφημένον. Οἱ τόμοι οὗτοι τιτιφοροῦνται «Βιβλιοθήκη τῆς Διαπλάσεως» ἀποτελοῦν δὲ, μετὰ τοῦ τόμου τοῦ περιόδιου, τὴν μόνην διασκεδαστικὴν καὶ μορτωτικὴν βιβλιοθήκην τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλληνοπαίδων.

Ἡ ἐπιτυχία τῶν τόμων τούτων ὑπῆρξε καταπληκτικὴ. Πλεῖστοι ὅσοι ἐξεδόθησαν μέχρι σήμερον καὶ δεκάδες χιλιάδων ἀντιτύπων ἐξ αὐτῶν ἐκυκλοφόρησαν ἀνὰ τὸ πανελλήνιον. Δεῖγμα τῆς ἐπιτυχίας τῶν εἶναι τὸ ὅτι ἀρκετὰ ἐκ τῶν βιβλίων τούτων, — τὸ *Εἰς τὴν θαλάσσαν*, ἢ *Ἀνθοῦλα*, τὸ *Βαῖτῆρ Ζεράη*. Οἱ *Μαῦραι* τοῦ *Ἐδουάρδου*, τὰ *Διηγήματα* τοῦ *Ἀνδρῆσον* καὶ ἄλλα, — ἐξηνηκλήθησαν ἤδη πρὸ πολλοῦ ἐκ τῶν λοιπῶν δὲ ὀλίγιστα ἀντιτύπα ὑπολείπονται, τὰ ὅποια πωλοῦνται ἐν τῷ Γραφεῖῳ μας, εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας τιμὰς :

Ὁ Ἀγγελοῦ τῆς Ἀγάπης (60 εἰκόνες) ἄδεται φρ. 6. χρυσόδετος φρ. 8 (Ὁλίγα ἀντιτύπα ἐπὶ χάριτος πρώτης ποιότητος : ἄδεται φρ. 7, χρυσόδ. φρ. 10.)

Ὁ Ἀγροτικὸς Οἰκίσκος (25 εἰκόνες) ἄδεται φρ. 1,75. Χρυσόδ. φρ. 3,25.

Τὸ Βιβλίον τῆς Συμπεριφορᾶς, φρ. 0,60

Τὸ Θῶμα τοῦ Φθόνου (20 εἰκόνες) ἄδεται φρ. 3,50, χρυσόδ. φρ. 5

Λεῦκωμα Μικρῶν Μυστικῶν (25 τετράδια) ἄδεται φρ. 3. χρυσ. φρ. 5. (Ἐκαστον τετράδιον ἰδιαίτερος φρ. 0,15.)

Ἡ Μαρουσία (21 εἰκόνες) ἄδεται φρ. 3,50, χρυσόδ. φρ. 5.

Ἡ Μούσα τῶν Παιδῶν (ποιήματα) ἄδεται φρ. 1,50. χρυσόδ. φρ. 2,50.

Ἡ Νένα (20 εἰκόνες) ἄδεται φρ. 3,50, χρυσόδ. φρ. 5.

Παιδικὸι Διάλογοι (Κουρτίδου). Δύο Σειραὶ, ἕκαστη τῶν ὁποίων τιμᾶται φρ. 1,20 Διὰ δύο ὁμοῦ χρυσόδετοι φρ. 4.

Παιδικὸν Θέατρον (Ξενοπούλου) ἄδεται φρ. 2, χρυσόδ. φρ. 3,50.

Παιδικὸν Πνεῦμα (3 τομῆδια) ἕκαστον φρ. 0,50. Χρυσόδετα τὰ τρία ὁμοῦ, φρ. 2,50.

Πρόας ὁ Νικίου (24 εἰκόνες) ἄδεται φρ. 3,50, χρυσόδ. φρ. 5

Ὁ Πυρετοπώλης (24 εἰκόνες) ἄδεται φρ. 3,50, χρυσόδ. φρ. 5.

Ἵπὲρ Πατρίδος (25 εἰκόνες) ἄδεται φρ. 3,50, χρυσόδ. φρ. 5.

Ὁ Φώτης (ποίημα) φρ. 0,60. Λεπτομερὲς τιμοκατάλογος, στέλλεται πρὸς πάντα αἰτούντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

ΑΝΑΝΕΩΣΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΑΛΛΑΓΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΕΛΛΕΙΠΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑΔΙΑ

Ἡ συνδρομῆ εἰς τὴν «Διάπλασιν» εἶνε *προπληρωτέα* ἐπομένως ὁ συνδρομητὴς ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἐξακολουθήσῃ, πρέπει πρὶν λήξῃ ἡ συνδρομὴ τοῦ νὰ τὴν ἀνανεώσῃ. Ἄλλως ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου διακόπτεται.

Κατ' ἔτος ἡ Διάπλασις προκηρύσσει Δαχτυλῶν, ἀξίας ἄνω καὶ ἄνω 700 δραχμῶν, τὰ ὅποια ἀπονέμονται διὰ κλήρου εἰς 100 συνδρομητὰς. Εἰς τὴν κληρωτίδα ἡμῶν τίθενται τὰ ὀνόματα *μόνον ἐκείνων*, οἱ ὅποιοι ἔχουν ἀνα-

ΔΙΑΒΑΣΙΣ ΠΟΤΑΜΟΥ

Φωτογραφία Πικ-Νικ. — Β' Βραβεῖον

νεώσῃ τὴν συνδρομὴν τῶν μέχρις ὀρισμένης προθεσμίας (φέτος π.χ. μέχρι τῆς 5' Ιανουαρίου.) Πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων καὶ παραγγέλια, καὶ ἐν γένει πᾶσα ἐπιστολὴ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν κ. Νικόλαον Π. Παπαδοπούλου, διευθυντὴν καὶ ἐκδότην τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν» ὁδὸς Αἰόλου 117. Εἰς Ἀθήνας. Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν καὶ τῶν ἄλλων παραγγέλων στέλλεται διὰ τραπεζικῶν ἢ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, ἢ ἐλλείψει δὲ τοιούτων, διὰ χαρτονομισμάτων παντὸς Κράτους, χρυσῶν νομισμάτων ἐσφηνημένων ἐντὸς λεπτοῦ χαρτονίου, τοκομεριδίων τῶν λαχνοφόρων ὁμολογιῶν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, κτλ. Ποσὰ μικρότερα τῶν πέντε δραχμῶν ἐκ τοῦ ἑξωτερικοῦ εἶνε δεκτὰ καὶ εἰς γραμματῶμα παντὸς Κράτους (προτιμωμένων τῶν γαλλικῶν καὶ ἀγγλικῶν).

Ἐπιστολὴ περιέχουσα χρήματα ἀνάγκη νὰ στέλλεται *οὐσιαστικῶς* καὶ *καλῶς ἐσφραγισμένη*, πρὸς ἀποφυγὴν παραδίσεως.

Ὁ πληρῶν ἐπέστη συνδρομὴν ἀποκτᾶ τὸ δικαίωμα μίς *ταινίας* *επιωμένης*, ὑπὸ τὴν ὁποίαν τῷ στέλλεται τὸ φύλλον ταχυδρομικῶς. Διὰ πᾶσαν ἀλλαγὴν διευθύνσεως, ἐντὸς τοῦ ἔτους τῆς συνδρομῆς γινουμένη, ὁ συνδρομητὴς ὀφείλει νὰ στείλῃ καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἀπαιτούμενην δαπάνην, πρὸς ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταινίας.

Ἄλλως ἡ παραγγέλια του δὲν ἐκτελεῖται καὶ τὸ φύλλον του μένει εἰς τὸ Γραφεῖον.

Ὁ συνδρομητὴς, ὁ ἀλλάσων κατοικίαν, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὸ γραφεῖόν μας

Ἄλλως δὲν εὐνοῦμεθα διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν φυλλαδίων.

Ἐπίσης, ἂν δὲν λάθῃ κανεὶς τὸ φύλλον μᾶς ἐβδομάδος, ὀφείλει νὰ μᾶς εἰδοποιήσῃ ἀμέσως μὲ τὴν ἐπιστροφήν τοῦ ταχυδρομείου καὶ νὰ ζητήσῃ τὸ ἀπωλεσθὲν φύλλον, τὸ ὁποῖον τότε στέλλομεν ἐκ νέου δωρεάν. Αἰτήσεις ἡμῶν περὶ ἀναπληρώσεως φύλλων μὴ γινόμεναι ἀμέσως, δὲν εἶνε δεκταί, ἂν δὲν συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου (λεπτὰ 15 δι' ἕκαστον φυλλάδιον.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

« Ο ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΣ »

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους, οἱ συνδρομηταὶ καὶ αἱ συνδρομητρίαι τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν» ἔχουν ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν ἐνὸς Πανελληνίου Ἑθνικοῦ Ἐράνου, ἕνα διὰ τοῦ συναχθησόμενου ποσοῦ, ναυπηγηθῆν ἐν πολεμικῶν πλοίων καὶ δωρηθῆν εἰς τὸ ἔθνος. Τὸ πλοῖον τοῦτο θὰ ὀνομασθῆ «Ἑλληνοπαῖς» πρὸς τιμὴν τῶν Ἑλληνοπαίδων, διὰ τῶν ἐνεργειῶν καὶ τῶν χρημάτων τῶν ὁποίων θὰ ναυπηγηθῆ.

Ἀφορμὴν εἰς τὸ ἀληθῶς μέγα καὶ πατριωτικώτατον τοῦτο ἔργον, ἔδωκεν ἱερῆριδον δημοσιεύσθαι πέρσι τὴν «Διάπλασιν» ὑπὸ τὴν τίτλον «*Θωρηκτὸν δι' Ἐράνου Παιδῶν*» καὶ πραγματευόμενον περὶ τῶν Ἀμερικανοπαίδων, ἃ ὅποιοι διενήργησαν ἔρανον καὶ προσέφεραν εἰς τὴν πατρίδα τῶν ἐν θωρηκτῶν. Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ἔργου τούτου ἐπροκάλεσε τόσον ἐνθουσιασμὸν, ὥστε ἡ Διάπλασις δὲν ἐδίστασε νὰ ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἐράνου καὶ νὰ δηλώσῃ ὅτι δέχεται χρήματα πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον. Ἡδὴ καὶ πρὸ τῆς δηλώσεως ταύτης, οἱ φίλοι τῆς ἡρώσεως νὰ στέλλουν εἰς τὸν ἔθνος ἄλλα μετὰ τὴν δηλώσιν, αἱ εἰσφορὰι κατέφθασαν πολυπληθεῖς ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ ἔθου καὶ ἔξω Ἑλληνισμοῦ, καί τοιοῦτοι ζῆλος καὶ ἐνθουσιασμὸς ἐξεδηλώθη, ὥστε ὑπάρχει πλέον *θεβαιότης*, ὅτι προχωρῶν ὄλονεν καὶ διοργανιζόμενος καὶ ὑποβηθούμενος ὁ Ἐρανος, θὰ δώσῃ ταχέως τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται πρὸς ναυπήγησίν τοῦ πολεμικοῦ πλοίου.

Αἱ πρόδοι τοῦ Ἐράνου θὰ δημοσιεύονται ἐκάστοτε εἰς ἰδιαίτερα *Δελτία*, τὰ ὅποια θὰ διανέμονται μετὰ τοῦ φύλλου. Ἐκ τῶν Δελτίων τούτων καὶ οἱ νέοι συνδρομηταὶ θὰ λάβουν πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν, καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἐνθουσιασμοῦ θὰ θελήσῃ καὶ αὐτοὶ νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν Ἐρανον καὶ νὰ συντελέσουν εἰς τὴν πραγματοποίησιν ἔργου, τὸ ὁποῖον ὑπὲρ πάν ἄλλο διὰ τὴν ἡρώσιν καὶ τὴν δοξασίαν τὴν σύγχρονον ἑλληνικὴν γενεάν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΔΗΓΟΥ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὰ *πρώτα φυλλάδια* τοῦ *Ἰανουαρίου* θὰ σταλοῦν καὶ πρὸς *ἐκείνους*, οἱ ὅποιοι δὲν ἀνεπέδωσαν εἰδὸν τὴν συνδρομὴν τῶν, ἂν καὶ ἔλθῃ ἐν αὐτῇ τὴν 31 Δεκεμβρίου. *Παρακαλοῦνται*, ὅσοι δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ εἶνε *δυνδρομηταί*, νὰ μᾶς ἐπιστρέψουν τὰ *φυλλάδια ταῦτα* μὲ τὴν *δημοσίωσιν*: «*Α π α ρ ἄ δε κ τ α*» ἄλλως *νὰ ποδοπέθουν* τὴν *δυνδρομὴν τῶν*, πρὶν ἐπέλθῃ ἡ *διακοπὴ*.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Κωστής: — Νίκο, Τί μοναμὰ σὺ κανε φέτος; ὁ μπαμπᾶς σου ;

Νίκος: — Μιὰ Μετοχὴ. Ἐσένα ;

Κωστής: (ἐκαρδισμένως «τὰ γέλια») Ἐμένα... ἔμένα μούκανε... ἕνα ἀπαρμόφατο !

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου τοῦ Νέστορος.

ΤΟ ΕΙΔΙΚΟΝ ΕΞΕΣΠΑΘΩΜΑ ΠΡΟΣ ΑΥΤΗΣΙΝ ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

(Ἐπιστολὴ ἐνὸς φίλου μας)

«Ἐν Βόλῳ τῇ 1' Ιανουαρίου 1900.

Ἀγαπητὴ μου *Διάπλασις*,

Ἴδου πάλιν σοῦ γράφω μὲ νέον *ξεσπάθωμα*.

Ἀφούκτως, ἐὰν ὅλοι οἱ συνδρομηταί σου ἔχουν τὸν ζῆλόν μου, — καὶ δὲν ἀμφιβάλλω, — πάρα πολλὰ φυλλάδιὰ σου φέτος θὰ εἶνε διπλᾶ.

Εἰς φίλους μου, παλαιὸς συνδρομητὴς σου ἐξ ἀδελφῶν, μου λέγει :

— Τί δῶρον θέλεις νὰ σου κάμω ;

— Νὰ ἐγγραφῆς εἰς τὴν «Διάπλασιν», τῷ ἀπαντῶ ἄμέσως.

— Ὡ, μού λέγεις, αὐτὸ το ἐξήγησα ἐγὼ ἀπὸ τὴν μητέρα μου ὡς ἰδικόν μου δῶρον ! ...

Ὡστε βλέπεις, ἀγαπητὴ μου *Διάπλασις*, ὅτι ὄχι μόνον εἰς τὸν ἐγγραφόμενον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ἐγγράφοντα γίνεται κάποτε δῶρον ἡ ἐγγραφὴ τοῦ νέου συνδρομητοῦ !

Δὲν σου γράφω περισσότερο, διότι τὸ ταχυδρομεῖον φεύγει.

Σὲ ἀσπάζομαι ὁ φίλος σου

ΚΡΕΩΝ Χ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ.

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη δύναται νὰ μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ζήλου καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, μὲ τὸν ὁποῖον οἱ φίλοι μας ἐνεργοῦν πρὸς ἐγγραφὴν νέων συνδρομητῶν, ὑπὲρ τῆς αὐξήσεως τοῦ φύλλου. Τὸ σημερινὸν φύλλον εἶνε δωδεκασελίδον χάρις εἰς τοὺς 40 συνδρομητὰς, τοὺς ὁποῖους ἐνεγράψαν οἱ κατωτέρω. Πρὸς ἕνα ἕκαστον ἐξ αὐτῶν, ἐκτός τῆς εὐγνωμοσύνης μᾶς ἀπονέμονται καὶ τὸσα *Εὔσημα* [E] ὅσοι εἶνε οἱ ὑπ' αὐτοῦ ἐγγραφέντες νέοι συνδρομηταί :

Α' ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΞΕΣΠΑΘΜΑΤΟΣ (Οἱ 40 τοῦ σημερινοῦ Δωδεκασελίδου φύλλου).

- Τριφύλλι (ἐξεσπάσθαι καὶ ἐνεγράψαν 1 συνδρ.), Δημ. Κ. Ζαλοκώστας (1), Τέττι τῆς Ἀγαθίας (1), Πυθαγόρας ὁ Σάμιος καὶ Ραγισμένο Βάκο (1), Μαλαγχρονὴ Ἑλληνίς (1), Ἐξοριστὸς Ἀρματωλὸς (1), Χωλδὸς Διάβολος (1), Εὐώδης Ἴον (1), Τύσιος (1), Θεραπεινὸς τῶν Μουσῶν (6), Μέλλουσα Κκλιτέχνις (1), Ἑλληνικὴ Ἀναγνώστου (1), Ν. Σιμάτος (1), Γλυκεῖα Καρδία (1), Βασίλειος Δ. Ἐμμανουὴλ (1), Σύλλογος Ἀλεξανδρείας «Νεότης» διὰ τοῦ Ὄθουσεῖος Γ. Λύδῃ (1), διὰ τοῦ Ἀταβυρίου Ρόδου (1), διὰ τῆς Ἀσπασίας Δ. Δημητρίου (2), Ραλοῦ Βιτέα (1), Ἀνοιξιὰτικὴ Βραδύδ (2), Βιργινία Λυκαρδοπούλου (1), Βροταλοῦ γός Ἄρης (1), Σωτήριος Ε. Σταυροπούλου (1), Χιονοσκεπὴς Δίρρη (1), Θρησεῦς Δ Λιθέκου (3), Μικρὸς Παλαιστῆς (1), Κρέων Χ. Κυριακίδης (2), Ὀλιπὸς ὁ Γριπεύς (1), Φλοῖσος τοῦ Εὐξείνου (1) καὶ Καρδία ὑπὸ Πέτρην (1). — Τὸ δλον 40.

Υ. Γ. Ἐκτός τῶν ἀνωτέρω, ἔχουν ἐγγραφῆ μὲχρι σήμερον διὰ τοῦ Ἐσπαθώματος καὶ ἄλλοι 28 νέοι συνδρομηταί. Ἐλπίζομεν δὲ ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος θὰ συμπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν 40, διὰ νὰ ἔχωμεν καὶ νέον φύλλον δωδεκασελίδον.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΣΥΓΧΑΙΡΩ ὄλους, ὅσοι ἐβραβεύθησαν κατὰ τοὺς τελευταίους Διαγωνισμοὺς: *Γουλιέλμου Τέλλον*, *Πτηνὸν τῆς Ἐρήμου*, *Κυματίζουσαν Θάλασσαν*, *Ἀστὴρα τοῦ Βέγα*, *Λουλοῦδι τοῦ Βουνῶ*, *Ἀντίο Μαστέλλο*, *Ἀνοιχτὴν Καρδίαν* καὶ *Μικρὸν Τυμπαριστήν*, καὶ ἀναμῆνω τὰς φωτογραφίας τῶν πρὸς δημοσιεύσιν.

Ναί, *Ἑλληνικὴ Σημαία*, ἡ ἀδελφὴ σου μού εἶχε γράψῃ ὅτι χάριν ἀναρρώσεως εὐρίσκειτο εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ πάντοτε ἐπεριμένα νὰ σε ἴδῃ. Ἀλλὰ νὰ που ἔτυχαν ὅλα τὰ ἐμπόδια τοῦ κόσμου ! Ἄλλοτε ἐλπίζω νὰ εἶμαι εὐτυχεστέρα, — καθὼς μού το ὑπόσχεσαι, — καὶ πρὸς τὸ παρὸν ἀρκούμαι εἰς τὰς ἐκτενεῖς καὶ ὠραίας ἐπιστολάς σου. Ἀληθεῖα ἐγγώρισες τὸν *Καλασμὸν Κόσμον* ; Μὰ ποῦ γίνεται, ἀρ' οὐ πρὸς καιροῦ λείπῃ εἰς τὴν Εὐρώπην ; Κάποιος ἀπέστειλε; θὰ ἦ τοῦ κύριος ! ...

Ξανθὴ Ἑλληνοπούλα, ἐλπίζω ὅτι ἔγινες πλέον ἐντελὸς καλὰ. Νὰ μου φιλήσῃς ὅλα τὰ ἀδελφία.

Ἐν πρώτοις, *Ζωηρὰ Φλόξ*, λάβε τὰς καλλιτέρας μου εὐχὰς διὰ τὰ γενεθλιά σου. Ὀλίγον ἀργὰ σοῦ τὰς στέλλω, ἀλλ' ἀργὰ ἔλαβα καὶ τὸ γράμμα σου, εἰς τὸ ὁποῖον μού γράψεις τόσα πολλὰ καὶ χαριτωμένα, — ὅπως δὰ πάντοτε. Σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν ῥητορικὴν τοῦ ἔσπαθώματος. Βέβαια, τὸ σπαθὶ εἰδῶ εἶνε ἡ γλῶσσα !

Τὸ ἀκτὸς Διαγωνισμοῦ, Ἀγγορολογιώτατε, δὲν εἶνε καμμία ταπεινώσις, ἀπεναντίας εἶνε ἀρκετὰ τιμητικόν. Σημαίνει ὅτι καὶ πάλιν ἦτο ἄξιος τοῦ Βραβείου, τὸ ὁποῖον ἔλαβες ἄλλοτε.

Ἰππότα τῆς Ἐρυθρᾶς Οἰκίας [E] πολὺ μου ἤρεσεν ἡ τρυφερά καὶ ἀληθῶς οὐκ ἐπιτολὴ σου. Μετὰ μεγάλῃ μου λύπῃ ἀκούω, ὅτι ὑπάρχουν Ἑλληνοπαῖδες εἰς τὴν ἑλληνικωτάτην πόλιν σας, οἱ ὅποιοι δὲν ἔμαθον τὴν γλῶσσάν των, προτιμήσαντες νὰ μάθουν ξένας. Εἶνε φοβερὸν νὰ το συλλογίζεσθαι κανεὶς. . .

Στιβαρὲ Βραχίων (Π. Χ.) τὸ ψευδώνυμόν σου δεκτόν. Κανένα δὲν ἐλησμόνησα, ὅπως νομίζεις, ἀλλὰ μόλις ἠτοιμάσθην τὰ ἀπαιτούμενα ἀντίτυπα τοῦ «Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης» ἀμέσως ἐστάλησαν πρὸς τοὺς συνδρομητὰς. Κ' ἐγὼ ἤθελα πολὺ νὰ δημοσιεύω μεγάλας χρωματιστὰς εἰκόνας, ὡς παραρτήματα. Ἀλλὰ θὰ ἐχρειάζοντο χιλιάδες δραχμῶν, καὶ δυστυχῶς οἱ πόροι ἐνὸς ἑλληνικοῦ περιοδικοῦ, ἔστω καὶ τοῦ πλέον διαδεδομένου, εἶνε πολὺ-πολὺ περιορισμένοι.

Ἀληθεῖα, *Φιλοπατρις Ἰάς*, πολὺ ἀπορούσα που εἶχες τόσον καιρὸν νὰ μου δώσῃς «σημεῖα ζωῆς καὶ τεκμήρια ἀγάπης». Εὐτυχῶς ἡ σημερινὴ σου ἐπιστολὴ με ἀποδεικνύει ἐπιτέρας πρὸς τὴν ἀμικαίαν καὶ φίλην ἀφροσύμην.

Πυθαγόρα Σάμιε [E] σ' εὐχαριστῶ πολὺ καὶ διὰ τὸν νέον φίλον πού μου ἔκαμες, — εἰπέ τὰ δέοντα καὶ εἰς τὸ *Ραγισμένο Βάκο*, — καὶ διὰ τὰς πλήρεις ἀγάπης ἐκφράσεις τῆς ὠραίας καὶ πατριωτικώτατης ἐπιστολῆς σου.

Ὡ, *ὀφείλλω*, ἀπὸ πόσας θεινὰς ἀσθενείας ὑπέφερες ! Ἀτ' ἔχη δόξαν ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος σε ἔσωσε, πρὸς χαρὰν ὄλων τῶν ἀγαπιῶντων σε καὶ ἰδιαίτερος ἐμοῦ.

Ὀδυσσεὺ Ἰθακήσιε, δεκτὸν τὸ νέον σου ψευδώνυμον. Εἰς τὴν ἐρώτησιν τῆς δευτέρας ἐπιστολῆς σου ἀπαντῶ πέρα κάτω.

Κατενθουσιασμένος ὁ Ἀσπροταμίτης, διότι εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τοῦ 1899 ἐβραβεύθησαν περισσότερα ἀγόρια ἀπὸ κορίτσια. Κατὰ τὴν στατιστικὴν του, ἐκ τῶν 15 πρώτων βραβείων, τὰ 10 ἔπταν ἀγόρια, τὰ δὲ 5 κορίτσια. Ἐνίκησε λοιπὸν τὸ φύλλον τοῦ Ἀσπροταμίτου καὶ ἐκ τούτου ὁ μέγας τοῦ ἐνθουσιασμοῦ. Τί λέγουν καὶ τὰ κορίτσια ; Χρυσὴ Ἀνθοδέμη, αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον

σοῦ ἐξέλεξε πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ. Μέσα σὲ τόσα ψευδώνυμα, νομίζω ὅτι τὰ *λαγωνικά* θὰ τα γίσουν. . .

Ἀλλοπαράσάλλε, δεκτὸν τὸ ψευδώνυμόν σου. Σήμερον, καθὼς βλέπεις, ἐκλέγω καὶ διὰ τὴν ἀδελφὴν σου, τὴν ὁποίαν δέχομαι πολὺ εὐχαριστίας.

Ἐγχαρίνοισα τὰ ψευδώνυμά των, δέχομαι μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν Ἀλληγογραφίαν μου καὶ τοὺς Διαγωνισμοὺς μου τοὺς νέους μου φίλους : *Χ*

διδόν ζητεί δι' ανταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν τὰ ψευδώνυμα τῶν ἀδελφῶν *Ραζικότσικα* — ὁ *Νεαρὸς Κερκυραῖος* ζητεῖ τάρχηκα τοῦ *Φιλέργου Φαίλακος* — ἡ *Θελλὰ* ἀσπάζεται τὸν *Νεαρὸν Κερκυραῖον* καὶ τὴν *Περίλυτον Κερκυραῖαν* — ἡ *Ἀργυρῶ Συρίκτρα* ἀσπάζεται ὅλας τὰς ἐν Καλλὶπόλει συνδρμητρίδας — ἡ *Ἐλαία* τῆς *Δευκάδος* ζητεῖ ἀλλογραφίαν μὲ τὴν *Ἐνδοξον Ψαριανήν* — ὀλίγα παρελείφθησαν ἐλλείψει χώρου.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰ ανταλλάξουν: ἡ *Κιθάρα τοῦ Τατοῦν* μὲ τὴν *Κιματίζουσαν Σημαίαν* — ἡ *Καρδιά* ὑπὸ *Πέτραν* μὲ τὸν *Νίκον Δευκαρδέπουλον*, *Ἄγγελον* τῆς *Ἀγάπης* καὶ *Ζουρλομανδύαν* — ἡ *Μοικιλανθὶς* μὲ τὸν *Μενοϊτιάδην Πάτροκλον* καὶ *Ἀδγερινόν* — ὁ *Νεαρὸς Ζωγράφος* μὲ τὸν *Ἀστέρα τοῦ Βέγα* καὶ *Ἰωάννην Καποδιστριαν* — ἡ *Ἀνοιξιάτικη Βραδύα* μὲ τὸν *Σπαρμιόνον Φεγγίτην*, *Κόδρον* καὶ *Μανταρίνι* τῆς *Χίου* — ὁ *Φρόνιμος* μὲ τὸν *Ἀγγουρολογιώτατον*, *Χιονισμένον Δενδράκι* καὶ *Πικραμένην Καρδούλαν* — τὸ *Καλὸς Ὀρισος* μὲ τὴν *Ἐνδοξον Ψαριανήν*, *Ἰόνιον Νῆσον* καὶ *Μελαγχροινὴν Ἑλληνίδα* — τὸ *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι* μὲ τὴν *Χλόην τοῦ Κηφισοῦ*, *Ἀδγερινόν* καὶ *Ἡρακλέα Ἀναστασιάδην* — τὸ *Ἴον τοῦ Ἀροῦ* μὲ τὴν *Ἐλαίαν* τῆς *Δευκάδος*, *Φολόδοξον Ἑλληνίδα* καὶ *Ἴον* τῆς *Κηφισοῦ* — ὁ *Ἀριελ* μὲ τὴν *Ὀμίχλην* τῆς *Ἀγγλίας*, *Δευκοκύματον Αἰγιάδον* καὶ *Ἡρωϊκὸν Εἶφος* — ὁ *Τάνταλος* μὲ τὴν *Ἀρθοδιαίτον Ἀτίθδα* καὶ *Δευκοκύματον Αἰγιάδον* — ὁ *Δεοπάρδαλης* μὲ τὴν *Καρδέρβαν*, *Θεαγένην* καὶ *Τάνταλον* — ἡ *Ἀρθόπωλις* τῆς *Βερώνης* μὲ τὸν *Μανταρίνι* τῆς *Χίου*, *Ἀταθύριον Ρόδου* καὶ *Μαρίαν Χ. Σαλιάρη* — ὁ *Σπαρτιατικὸς Ζωμὸς* μὲ τὸν *Κιθαροδόν Ἀπόλλωνα*, *Ναυτοπούλαν* καὶ *Θεραπεινίδα* τῶν *Μεουσῶν* — ὁ *Τοξότης Ἀπόλλων* μὲ τὴν *Εὐλιρινὴν Φιλίαν*, *Ἡλεκτρικὸν Φῶς* καὶ *Ἰωάννην Μαρκεττήν* — ὁ *Ἀργύρος Σαπουνάκης* μὲ τὸν *Ταρταρίτον* τῆς *Ταρασκόνης*, *Δουλοῦδι* τοῦ *Βενουδοῦ* καὶ *Πειραιήνην Ἀδραν* — ὁ *Ναβαργος* τῆς *Βαρέλλας* μὲ τὴν *Καρδίαν* ὑπὸ *Πέτραν* — ὁ *Ἰσημερινὸς τοῦ Κόσμου* μὲ τὸν *Ἄνθος* τῆς *Ἀνδρον*, *Ἀστέρα* τοῦ *Βέγα* καὶ *Κόδρον* — ὁ *Θεαγένης* μὲ τὸν *Δευκοκύματον Αἰγιάδον*, *Ἄγγιον Μάρθην* καὶ *Τρομάραν*.

Ἀπὸ ἑνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους της: Ἄρχιναύαρχον *Εὐρυδιάδην* (ἐδίσταξες νὰ ἔλθῃς; καὶ διατί; πολὺ ἐλυπήθην ποῦ δὲν σε εἶδα) *Δέσποιναν Κωστάλα* (χαίρω πολὺ ποῦ ἀπέκτησα τόσον ἀφωσιωμένην φίλην), *Νικόλαον Μισοτάκην*, *Κυκλαδίτην*, (σήμερον ἐγκρίνω ψευδώνυμον τῆς ἀδελφῆς σου) *Χαλιμῶν* (καὶ ἔτα δικά σου!) *Θαλασσὸν Δουλοῦδι*, (ἐλήφθησαν αἱ πέντε δραχμαί!) *Κόχυρα* τῶν *Τεμπῶν*, *Ἑθνικὸν Ὑμνον* (ὁ τίτλος τοῦ «Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης» ἀγγλιστὶ εἶνε «The Angel of Love») *Τσοῦχτραν*, (δὲξαι σὺ οἱ ὁ Θεὸς ποῦ ἦσαν ὅλα περαστικά!) *Τοξότην Ἀπόλλωνα* (ἀκόμη δὲν ἔλαβα τὰ βιβλία!) *Θεαγένην* (ποιητικῶτά ἐπιτοχὴ σου διὰ τὰ Χριστούγεννα) *Ἐνδοξον Ψαριανήν* (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς ὠραίας εὐχάς!) *Κρίνον τοῦ Κάμπου*, *Ἐλύτρουσον* (πολὺ με συνεκίνησαν αἱ εὐχαί σου) *Εὐῶδες Ἴον* (ἔστειλα τὸν τόμον τοῦ 1899 χρυσοῦδετον: θὰ ἐπροτιμοῦσα νὰ διατηρήσῃς τὸ ὠραῖόν σου ψευδώνυμον) *Ἀσπρην Γάταν* (σὲ ἀντασπάζονται ὅλοι καὶ σ' εὐχριστοῦν δι' ἅσα καλὰ γράφεις!) *Ἀπίου* ὁ τὸν *Νεστόρος* (σοῦ ἔστειλα ἀγγελίας, καὶ σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ζῆλόν σου ἐνδιαφέρον) *Βράχον* τῆς *Φρεαττύας* (μὲ μεγάλην μου χαρὰν δέχομαι τὰς ἀδελφάς σου, καὶ τὰς παρακαλῶ νὰ μου γράψουν) *Ὀλίπιν* τὸν *Γριπέα* [Ε] διὰ τὴν ὠραίαν ἐπιστολήν

σου: οἱ «Μικροὶ Σωματοφύλακες» περιέχονται εἰς τὸν 7ον καὶ 8ον τόμον: ὁ δὲ 8ος εἶνε ἐκ τῶν τιμημένων πρὸς φρ. 1,50, ὥστε ἂς ἐκλέξῃ ἄλλοι) *Δεοπάρδαλην* (δέχομαι τὸν ἀδελφόν σου καὶ χωρὶς νὰ παραιτηθῇ ὁ ἄλλος: τὸν παρακαλῶ ὅμως νὰ ἐκλέξῃ ἄλλο ψευδώνυμον) *Θαλασσοπούλαν*, *Φύλλον Τρανταφύλλου* (στειλὲ τα νὰ τα ἴδω, καὶ ἴσως: τὸ χαρτί σου θαυμάσιον!) *Ἄναστ Μελετόπουλον* (ἐλήφθησαν!) *Χλόην Διάβοιον* (εὐχαριστῶ πολὺ: εὐχαρίστησε ἐκ μέρους μου καὶ τοὺς ἀγαπητοὺς συγγενεῖς σου) *Βασίλειά τῶν Ναυτῶν*, *Βασίλειον Δ. Ἐμμανοὺήλ* (πέρα πολὺ μ' εὐχαρίστησες μὲ τὴν ἀποστολὴν τῆς φωτογραφίας σου: ἔτσι ἤθελα ὅλοι οἱ φίλοι μου νὰ μου στέλλουν τὰς φωτογραφίας των, καὶ πρὶν βραθευθῶν, διὰ νὰ τοὺς γνωρίζω, καὶ ἐν περιπτώσει βραβείον, νὰ μὴ βραδύνη ἡ δημοσίευσίς τῆς εἰκόνας των) *Ὀρφέα* (ὁ ὁποῖος ἔμεινε καταγοητευμένος ἀπὸ τὸν χορὸν τοῦ φίλου μου *Σαδοῦκα*) *Ἀνεμόνην*, *Ὀραῖαν Τεργέστην*, *Εὐλιρινὴν Φιλίαν*, *Ἀργυρῶν Συρίκτραν* (ἔστειλα:) *Ἑλληνικὸν Ἀστέρα*, *Καπετὰν Γακουμηνί* (βεβαίως, θὰ μου γράψῃς καὶ σὺ ὁσάκις ἐγγὺς καιρῶν) *Θησεία Διβέριον*, *Α. Στουδίτην* (εὐχαριστῶ διὰ τὴν φροντίδα τῆς ἀποστολῆς τοῦ δελταρίου, τὸ ὁποῖον τίς οἶδε πῶς εὐρέθη ἐκεί μέσα! δυστυχῶς δὲν γνωρίζω κανένα, μὲ τὸν ὁποῖον νὰ δύνασαι νὰ ανταλλάξῃς δελτάρια, οὔτε τὸ δημοσίευσίς εἰς τὰς Πληροφορίας, διότι τότε ὅλοι θὰ μου ἔστειλαν παρομοίαις προτάσεις, καὶ ποῦ τόπος καὶ καιρὸς!) *Μέγαν Ναπολέοντα*, *Μαγευμένον Δάσος* (φροντίσεις πάντοτε, καὶ κατὰ θὰ κατορθώσῃς, δὲν γίνεταί!) *Κυνηγῶν τῶν Τιγρῶν* (ὄχι: τὸ Ταμείον τοῦ Ἐράνου δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὸ Ταμείον τῆς Διαπλάσεως: ὥστε δὲν εἰμπορῶ νὰ περᾶσω ἐκεῖ τὸ περίσσευμα τῆς συνδρομῆς, τὸ ὁποῖον μένει εἰς τὴν διάθεσίν σου) *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι* (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν νέαν ἐπιλήνω: βλέπει, σήμερον τῆς ἐγκρίνω ψευδώνυμον ἐκ τῶν προταθέντων) *Γλυκεῖαν Ἐλιπίδα* (κ' ἐγὼ εὐχομαι... νὰ μου γράψῃς πέτος συχνότερα) *Ἐλαίαν* τῆς *Δευκάδος*, *Ἰωάννην Χ. Σουλιώτην* ([Ε] διὰ τὴν ὠραίαν ἐπιστολήν: δὲν ἀμφιβάλλω δευτέρω εἶσαι ἐντελὴς καλὰ) *Ζοφερόν Μεσαίωνα* (βεβαίωτατα!) *Φλοῦθον* τοῦ *Ἐδξείνου* (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς ἐνεργείας!) *Δ. Γρεκοσίτην*, (λυποῦμαι ποῦ θὰ σε δυσαρρεστήσω: ἀλλὰ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ δεχθῶ αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον, οὔτε νὰ το γράρω μὲ κεφαλαία γράμματα: πῶς θὰ ἐδικαιολογήτο ἀπέναντι τῶν ἄλλων, τοιαύτη ἐκείρισες;) *Λιονοσκεπὴ Ἀίρη* (κ' ἐγὼ τὸ θεωρῶ μεγάλην ἐτυχίαν, καὶ σήμερον τοῖς ἐκλέγω) *Συριανὸν Ἰππύτην*, *Θαροαλὸν Δαγῶν* (εὐχαριστῶ διὰ τὸ ἔσπαθώμα: ἐκλέγω σήμερον καὶ διὰ τοὺς δύο) *Νοσταλγόν Ἑλληνα*, κτλ. κτλ.

Ἐς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 5 Ἰανουαρίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Δι' λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 20 Μαρτίου.

Ἡ λύσις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δέον νὰ γράψω τὰς λύσεις των ἐπὶ διαγωνίζομαι, πωλεῖται ἐν τῇ Γραφεῖᾳ μας εἰς φανέλλους, ἑκ. ἑκάστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

16. Δεξιόγραφος.

Φθόγγος τὸ πρῶτον μουσικῆς, κ' ἐπίρρημα [τὸ ἄλλο, Το σύνολόν μου ἱερὸν, σεμνόν, γλυκὺ, μεγάλο.

17. Συλλαβογράφος.

Εἶμαι μιὰ ἀντονυμία, κ' ὅμως δύο θὰ γινῶ Ἄν με κόψῃς εἰς τὴ μέση . . . μὴ ραθάσαι, [δὲν πονῶ.

18. Στοιχειόγραφος.

Μάγος ζῆφου ἀποκίπτει τὴν οὐρὰν καὶ τὸ κε- [φάλι, Θαῦμα! νόμισμα ἀρχαῖον εἰς τὰς χεῖράς του [προβάλλει

19. Ἀναγραμματισμὸς

Ἀνθρώπων πλήθη, φίλοι μου, ὀλίγον ἐπειρά- [χθησαν, Καὶ στρατιώται ἔγιναν κ' εἰς τάξιν παρετά- [χθησαν.

20. Αἵνιγμα.

Μέγα, μικρὸν, ἰσχυρὸν, παχὺ, δειλὸν εἶτε ἀνδρεῖον, Ὠραῖον, ἄσχημον, καλόν, κακόν, χρηστόν, [ἀχρεῖον, Μέλαν, λευκόν, ἐλεύθερον, δοῦλον, σοφόν καὶ ἄνον, Τέλειον πλὴν καὶ ἀτελές. Αὐτὰ, νομίζω, θάβουν!

21—25. Συμπλήρωσις φράσεων.

Ἐκάστη γραμμὴ (-) ὑποβλήσῃ ἐλλειπούσαν λέξιν.
1. Ὅστις — τὸν — εἶδε.
2. — παρόντος — ἀρχή —
3. Αἰ — σκέψεις —

24 Μαγικὴ Εὐκὼν.

Δύο παιδιὰ, ἐκ δύο πλησιεστάτων πόλεων, ἐξήλθον ποτὲ εἰς περίπατον. Μετέβησαν εἰς τὸ δάσος, τὸ ἐκετείνόμενον μεταξὺ τῶν δύο πόλεων. Εἶχε χόρτα, συστάδας δένδρων, λίμνας, τετράποδα, πτηνὰ. Ἄφνης ἀναρίθμηται μέγα θηρίον . . . τὰ παιδιὰ κατατρομάζουσι . . . Ἐν τούτοις τὸ θηρίον οὐδόπως ἐπείραξεν αὐτά. Τί θηρίον ἦτο; κοῖ διατί δὲν τα ἐπείραξε;

25. Μωσαϊκόν

Ὁ πάππος μου, ἡ μάμμη μου καὶ ὁ πατήρ [μου ἅμα Ἡ μήτηρ μου, ὁ ἀδελφὸς καὶ εἰς ἀνεψιὸς μου Ἄπωνα μὲ ἐδάεισαν ὁ κάθε ἕνας γράμμα Καὶ μίαν πόλιν ἔκτισα ἑλληνικὴν ἔμπρὸς μου.
26—27. Ἀπροσδόκητα.

1. — Τί ἄλλο εἶνε ἕνας κατήφορος;
2. — Ποιοὶ δὲν ὀμιλοῦν καμμίαν ξένην γλῶσσαν:
28—32 **Μαγικὸν Γράμμα** μετ' ἀντιθέτων
Τῶν ἀντιθέτων τῶν κάτωθι λέξεων, ἀντάλλάσσων δύο γράμματα δι' ἐνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχηματίον ἄλλας τόσας λέξεις:
ζενίθ, κορυφή, πλούσιος, μωρὸς, ἀριστερᾶ.

33. Διπλῆ συλλαβικὴ Ἀκροστοιχίς
Τὰς πρώτας, φίλε, συλλαβὰς τριῶν ἂν λάθῃς νήσων
Κάμινε ἐπίρρημα κοινόν,
Τὰς τελευταίας δὲ αὐτῶν
Ἄν λάθῃς, ἀκρωτήριον. Προσπάθησον καὶ λύσον.

34. Φωνηεντόλιπον.

σν-★-πνς-ταν-★-φς.

35. Γριῶος παραδοτατικὸς

Σύνδεσμος	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς
ἡμέρα	γράμμα	τετράποδον

Ἐκ τῆς βραθευθείσης συλλογῆς τοῦ **ΡΟΥΛΕΤΑΜΟΥ ΤΕΛΛΟΥ** [10 Ε].

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων τοῦ 41 φύλλου.
352. Ἄναστρος (ἄν, Ἄνδρος). — 353. Κῦρος, Τύρος. — 354. Ἡ χελώνη.
355. ΧΙΟΣ 356. Σ Α Δ Π Η
Ι Ο Σ Μ Π Λ Ο Σ
Ο Ν Σ Α Π Φ Ω
Σ Π Ι Ν Ν Α
Α Ρ Ν Ο Σ
357. ΤΥΡΤΑΙΟΣ (τύρις, ρυτίς, Ἀσσυρία, Ἱστορία, οὐρά, σίτος) — 358. Τὸ μολύδι. — 359—365. Τῇ ἀνταλλαγῇ διὰ τοῦ γράμματος ο σχηματίζονται αἱ λέξεις: κρότος, πίνος, κορμὸς, τροφὸς, ὄμιλος. — 364. ΣΠΙΝΟΣ (ράβον, Ἄκουπέτη, Σέρφος, οἶνος, Ἡσιόδος, δούσις. — 365. Σαχρόνες ὕδατος πέτρας κοιταγούσαι. — 366. Οὐς ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει. — 367. Μηδὲν συμφορὰν ἀνεπίσης.